

Η ΦΥΣΙΣ
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ
 ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΦΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ
 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΤΟΜΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 20
 Συγγραμὴ Ἑσωτερικοῦ θρ. 16
 Συγγραμὴ Ἐξωτερικοῦ θρ. 20

ΔΙΕΥΘ. ΕΚΔΟΤΗΣ : ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ
 ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Σωκράτους ἀρ. 2 καὶ
 Ἐργοῦ Ὑπ. Οἰκονομ. καὶ Ναυτικῶν

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΚΕΡΑΥΝΩΝ

Ἡ καταστροφὴ, ἣν ὁ κεραυνὸς ἐπιφέρει εἰς τὸν κόσμον, ἰδίᾳ τὴν ἀνθρωπότητα, εἶνε πολυποίκιλος καὶ δὴ ἀπεριόριστος. Τρομερὸς φανταστικὸς κόσμος καὶ ἀόρατος κόσμος, ἄπτεται τῆς γῆς μας, χιλιάς θαυμασιώτερος ὅλων τῶν φανταστικῶν δημιουργημάτων τῶν ἀνατολικῶν παραδόσεων, ὠκεανὸς ἀγνώστου ὕλης, οὐτινος ἢ ἄνλος παρουσία διαρκῶς μᾶς ἀποκαλύπτεται διὰ τῶν τρομακτικῶν ηλεκτρικῶν παραστάσεων του.

Ἐτι ἤδη, τὸ λαμπρὸν φῶς τῆς ἀστραπῆς καλύπτεται ἀφ' ἡμῶν διὰ σκοτεινοῦ πέπλου ἀδιαρρήκτου μυστηρίου. Ἄλλ' αἰσθανόμεθα, ὅτι ἐνταῦθα ὑπάρχει ἀπροσδιόριστος δύναμις καὶ αἰνιγματώδης ἰσχύς, ἥτις κυριαρχεῖ ἡμῶν καὶ τοῦ κόσμου μας.

Πολλαπλασιάζοντες τὰς παρατηρήσεις μας καὶ

συγκρίνοντες τὰ μεταξὺ αὐτῶν γεγονότα, ἀτινα παρουσιάζουσιν ἀναλογίαν τινά, δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν, ἢ μᾶλλον νὰ ἐξαγάγωμεν ἄμεσόν τι συμφέρον, ὅτι τοῦλάχιστον συντελοῦμεν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν (βαθμιαίαν) τῶν νόμων, οἵτινες διέπουν τὸ τόσον ἀόρατον, ὅσον καὶ λεπτεπίλεπτον ἠλεκτρικὸν ρευστόν.

Ἄφ' ἐνός τοῦτο φονεύει αἰφνηδίνως ἄνθρωπον, χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἴχνη τῆς διαβάσεώς του, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου κατακαίει μόνον τὰ ἐνδύματά του καὶ φθάνει μέχρι καὶ τοῦ δέρματός του χωρὶς νὰ τὸν ἐγγίση.

Ἀναφλέγει ἄλλως τε τὸ ἑσώφριον καὶ καίει ἐντελῶς τὸ ἐξωτερικὸν ἐνδυμα. Εἰς ἄλλας περιστάσεις δρᾷται τῆς εὐκαιρίας τῆς ὑπὸ τῆς λάμπσεως προξενουμένης ταραχῆς μας καὶ ἀφαιρεῖ ἐντελῶς τὰ ἐνδύματα τινός, ἀφίνον αὐτὸν ἐντελῶς γυμνόν, ἄψυχον καὶ χωρὶς νὰ τῷ προξενήσῃ τὸ ἐλάχιστον ἐξωτερικὸν πλήγμα, οὐδὲ κ' ἄμυχήν.

Πρὸ παντός παρατηροῦμεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ φοβόμεθα τὸν κρο-

Ὀψιαστικὴ παράστασις τοῦ κεραυνοῦ.

τον της βροντής, ἀλλὰ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀστραπῆς. Ὁ βρόμος τοῦ κερανοῦ βεβαίως συνήθως μᾶς ἀπειλεῖ καὶ φοβίζει καὶ ἐν τούτοις ὁπότεν ἀκούεται ἡ βροντὴ, πᾶς κίνδυνος ἐκ τούτου ἔχει πρὸς στιγμὴν παρέλθει καὶ δὴ τοιοῦτος δὲν ὑφίσταται πλέον διὰ τὸν ἰδόντα τὴν ἀστραπὴν ταύτην, καθόσον ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐπρόκειτο νὰ κεραυνοβοληθῆ, δὲν θὰ ἔβλεπε οὔτε θὰ ἤκουε τὸν κτύπον, δι' οὗ θὰ ἐπλήττειτο.

Ἐν ἐκ τῶν ἀξιοσημειωτῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ κερανοῦ καὶ τὸ μᾶλλον προξενοῦν τὴν ἐκπληξὴν μᾶς εἶνε βεβαίως ἐκεῖνο, ὅπερ πλῆττει καὶ ἀφίνει τὸ θῦμα ἐντελῶς ἐν τῇ στάσει, ὅπου ὁ θάνατος τὸ κατέλαβε.

Καὶ ἔχομεν πάμπολλα περὶ τούτου παραδείγματα.

Πλοῖόν τι εὐρισκόμενον ἐν Πόρτ-Μαχὸν ἐκεραυνοβολήθη, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ πλήρωμα περιστέλλον τὰ ἱστία, ἦτο διεσπαρμένον ἐφ' ὄλων τῶν κεραίων. Δεκαπέντε ναῦται, ἐσπαρμένοι ἐπὶ τοῦ πρωραίου ἱστοῦ, ἐφρονεύθησαν ἢ ἐκάησαν αὐθωρεῖ, καὶ τινες μὲν τούτων ἔπεσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ἐνῶ ἕτεροι κεκλιμένοι ὄντες ἐπὶ τῶν ἀντιενῶν ἔμειναν ἐκεῖ, ὡς εὐρέθησαν πρὸ τοῦ δυστυχήματος.

Πολλάκις εὗρον πτώματα κεραυνοβοληθέντων, εἴτε ἐν ὄρθῃ, εἴτε καθιστικῇ καταστάσει.

Διηγούνται, ὅτι τῷ 1698 ἐπὶ τινος πλοίου προσβληθέντος ὑπὸ κερανοῦ περὶ τὴν τετάρτην πρωΐνῃν ὥραν, οὐχὶ μακρὰν τοῦ Ἁγίου Πέτρου, εὐρέθη τὴν πρωΐαν πρὸς τὴν πρύμνην εἰς ναύτης, ὀνόματι Μαρίνος, νεκρὸς καὶ ἐν καταληπτικῇ καταστάσει καθημένος, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠνεωγμένους καὶ μὲ τὸ σῶμα ὀλόκληρον εἰς τοιαύτην φυσικὴν κατάστασιν, ὡς νὰ εὐρίσκοτο ἐντελῶς ἐν τῇ ζωῇ. Δὲν ἔφερον ἄλλως τε οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν, οὔτε ἐξωτερικῶς οὔτε ἐσωτερικῶς.

Ὁ δὲ δόκτωρ Βουδὲν ἀναφέρει γεγονὸς ἔτι μᾶλλον ἐκπληκτικόν: Γυνὴ τις προσβληθεῖσα ἐπίσης ὑπὸ κερανοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν συνέλεγε ἄνθος, εὗρον αὐτὴν ὄρθαν, ἀλλ' ὀλίγον μόνον κεκλιμένην καὶ κρατοῦσαν ἔτι τὸ ἄνθος εἰς χεῖρας της.

Ἄναντιρρήτως, δὲν δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ τίνι τρόπῳ ἀνθρώπινον σῶμα δύναται νὰ σταθῆ ὄρθιον καὶ ὀλίγον κεκλιμένον, ἄνευ στηρίγματός τινος, καλύπτοντος τὴν πτωσιν, καθόσον ἢ περίπτωσις αὕτη ἀντίκειται τοῖς φυσικοῖς περὶ ἰσορροπίας νόμοις. Ἀλλὰ μὲ τοιοῦτον φανταστικὸν πράκτορα, ὡς ὁ προκείμενος, οὐδὲν τὸ ἐκπληκτικὸν παρουσιάζεται, καθόσον τὰ πάντα τῷ εἶναι δυνατά.

Ἐν ταῖς πλείστασι περιπτώσεσι τῶν φαινομένων τούτων ἡ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια παράγει καύσεις πλέον ἢ ἦττον βαθείας, αἵτινες οὐδ-

κις δὲν προσβάλλουσι τὸν ὄργανισμὸν ὀλόκληρον, ὡς ἐν τοῖς προηγούμενοις παραδείγμασι, περιορίζονται ἐπὶ ὄρισμένον μερῶν τοῦ σώματος. Ἐνίοτε ἅπασαι εἰσὶν ὑπερφυσικαὶ καὶ προσβάλλουσι μόνον τὸ ἐπίδερμα. Ἐνίοτε δὲ ἐκτὸς τῆς ἀπολύτου ἀπανθρακώσεως εἰσδύουσι βαθέως ἐντὸς τῶν σαρκῶν καὶ ἐπιφέρουσι τὸν θάνατον μετὰ φρικτῶν πόνων.

Πολλάκις ὁ κεραυνὸς διατρυπᾷ τὴν σάρκα καὶ τὰ ὀστέα, αἱ δὲ πληγαὶ αἷς ἀφίνει, ὁμοιάζουν πρὸς τὰς τῶν πυροβόλων ὕπων.

Δύναται ἐπίσης ὁ κεραυνὸς νὰ προκαλέσῃ τὴν μερικὴν ἢ ὀλικὴν παραλυσίαν, τὴν ἀπώλειαν τῆς ὀμιλίας ἢ τῆς ὄρασεως στιγμαίως ἢ καὶ ὀριστικῶς ἐπενεργεῖ πολλαχῶς ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὄργανισμοῦ.

Ἐνίοτε οἱ διὰ τῶν τοιούτων ἠλεκτρικῶν ρευμάτων ἡμι-ἀσφικτικῶς προσβεβλημένοι, θεραπεύονται δι' ἀμέσων περιποιήσεων.

Ἐνίοτε δὲ τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν κεραυνοπλήκτων ἀποδίδουν ὀδυνηρὰν ὀσμὴν, προσομοιάζουσαν γενικῶς πρὸς ἀνημμένον θεῖον.

Ἐν ἐκ τῶν συνεχεστέρων καὶ περιεργωτέρων ἀποτελεσμάτων τοῦ κερανοῦ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων εἶνε ἡ ἀφαίρεσις ριζηδὸν τῆς κόμης ἢ τῆς γενειάδος, διὰ τῆς καύσεως ἢ ἐκρίζωσης αὐτῆς, ἐν μέρει ἢ ὀλοκληρωτικῶς.

Ἐν γένει δὲ τὸ προσβαλλόμενον ἄτομον εὐθηνῶς ἀπαλλάσσεται. Πολλάκις ἀρκεῖ μία δρασὶς τριχῶς, ἵνα ἀπαλαχθῆ τοῦ τρόμου. Διηγούνται δὲ τὴν περίπτωσιν κόρης εικοσαετοῦς, ἥτις χωρὶς νὰ τὸ παρατηρήσῃ καὶ χωρὶς νὰ αἰσθανθῆ τὸν ἐλάχιστον στεναγμὸν, τῇ ἐκόπη ἡ κόμη ὀλόκληρος, ὡς διὰ ξυραφίου.

Ἐν ταῖς πλείστασι ὅμως περιπτώσεσι ἡ κόμη ἀναγεννᾶται, ἀλλ' ἐνίοτε τὸ τριχωτὸν σύστημα ριζικῶς καταστρέφεται καὶ δέον ν' ἀνατρέξῃ τις εἰς δεινὸν ἰατρὸν, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ μὲν φρακαρῶς καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν.

Ἐν γένει οἱ προσβαλλόμενοι ὑπὸ τοῦ κερανοῦ πίπτουσι χαρὰι ἀκίνητοι.

Ἐἶνε δὲ παραδεδομένον τὴν σήμερον διὰ πολλῶν παρατηρήσεων, ὅτι ὁ προσβαλλόμενος ὑπὸ τῆς ἀστραπῆς καὶ περιερχόμενος ἀμέσως εἰς ἀναισθησίαν, πίπτει, χωρὶς τίποτε νὰ ἴδῃ, ν' ἀκούσῃ ἢ νὰ αἰσθανθῆ. Τοῦτο δ' εὐκόλως ἐξηγεῖται, ἐπειδὴ ὁ ἠλεκτρισμὸς κινεῖται τόσον ταχέως, ὅσον καὶ τὸ φῶς καὶ δὴ ταχύτερον καὶ τοῦ ἤχου. Οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ὄτα παραλύουσι πρὶν ἢ ἡ ἀστραπὴ καὶ ὁ κεραυνὸς προφθάσῃ νὰ προσξενήσῃ αἰσθησὴν ἐπ' αὐτῶν, εἰς τρόπον ὅσπερ, ὁπότεν οἱ κεραυνοπλήκτοι ἐπανέλθουν εἰς ἑαυτούς, δὲν δύναται νὰ ἐξηγήσῃ ἐκ τίνος ἀτυχήματος ἔπαθον.

Τὸ ὅτι ἠλεκτρικὸν ρεῦμα συσσωρευμένον ἐν τοῖς νέφεσι, δύναται νὰ φονεύσῃ ἄνθρωπον,

νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰς δυνάμεις του, ἢ καὶ νὰ τὸν πληγώσῃ ἑλαφρῶς, οὐδένα τοῦτο ἐκπλήττει, ἀφοῦ παρατηροῦμεν τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις μᾶς γινόμενα ὑπὸ ἀσυγκρίτως μικροτέρας ἠλεκτρικῆς δυνάμεως. Ἀλλ' ὅ,τι μᾶλλον ἀξιοπεριεργὸν ἐν τῷ κεραυνῷ, εἶνε ἡ ποικιλία τῆς ἐνεργείας του. Διατί ἀδιακρίτως δὲν φονεύει ὅσους κτυπᾷ καὶ διατί καὶ δὴ ἐνίοτε δὲν τοὺς πληγώνει ὀλοτελῶς;

Ὁ κεραυνὸς, ἀφ' ἑτέρου ἐνίοτε—σπανιότατα ἄλλως τε—ἐξασκεῖ εὐεργητικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν παρ' αὐτοῦ πληττομένων ἀσθενῶν.

Καὶ γνωρίζομεν περιστάσεις τινάς, ὅπου ὁ κεραυνὸς εἰδείχθη ἀντίπαλος τῶν εὐγενεστέρων ὀπαδῶν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καὶ καθ' αἶς ἐπέτελεσεν ἀληθῆ θαύματα. Οὕτως ἔχομεν μίαν γυναῖκα παράλυτον ἀπὸ τριακονταπενταετίας καὶ ἥτις ἀνέλαβεν αἰφνιδίως ἐν ἡλικίᾳ τεσσαράκοντα τεσσάρων ἐτῶν, τὴν χρῆσιν τῶν κνημῶν της συνεπειᾷ προσβολῆς κερανοῦ.

Ἐπίσης πολλάκις ὁ κεραυνὸς ἐποίησατο θαύματα ἐπὶ τυφλῶν, ἀλάλων ἢ καὶ κωφῶν, εἰς οὓς ἀπέδωκεν αἰφνιδίως τὴν ὄρασιν, τὴν ἀκοὴν καὶ τὸν λόγον. Ἐτερος δὲ τις, παράλυτος καθ' ὅλην τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν του, ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας, ἐκεραυνοβολήθη ἐν τῷ δωματίῳ του, τῇ 10 Αὐγούστου 1807, ἀπολέσας τὰς αἰσθήσεις του ἐπὶ εἰκοσάλεπτον! Ἀλλὰ μετὰ τινος ἡμέρας, ἀνέλαβε βαθμηδὸν καὶ διὰ πάντοτε τὴν χρῆσιν τῶν μελῶν του. Ὁμοίως ἀδυναμία τις τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ ἐξηφανίσθη τελείως, ὁ δὲ ἀσθενὴς ἠδυνήθη νὰ γράφῃ ἄνευ διόπτρων. Τοῦναντίον δὲ ἔπαθεν ἐκ κωφώσεως.

Τέλος, ἐὰν δώσωμεν πίστιν καὶ εἰς τὰς διαδόσεις, αἵτινες φαίνονται ἀσθεντικαί, συνάγῃ, πόνοι καὶ ρευματισμοὶ ἔθεραπεύθησαν ὑπὸ τοῦ κερανοῦ. Ἀλλὰ δὲν δύναμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τίνι τρόπῳ τὸ ἀόρατον ἠλεκτρικὸν ρευστὸν συντελεῖ εἰς τοιαύτας θαυμασίας θεραπείας.

Πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὴν θεραπείαν εἰς τὴν συγκίνησιν, εἰς γενικὴν ἀνατροπὴν τοῦ ὄργανισμοῦ, ἀφοῦ ἐπιφέρει τὴν κυκλοφορίαν εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῆς τροχίαν; Ἡ πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τῇ ἠλεκτρικῇ οὐσίᾳ, ἥτις διατελεῖ εἰσέτι ἄγνωστος εἰς τοὺς φυσικοὺς καὶ φυσιολόγους, ἰδίαν ἐνέργειαν, κατάλληλον νὰ ἐκρίζωνῃ νοσήματα οἷας δὴ ποτε φύσεως;

Ἡ θεραπευτικὴ ἤδη ποιεῖται ἐξαιρετὸν χρῆσιν τοῦ δυναμικοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Καὶ μὴ ἐκπληττομεθα, ὅτι ὁ κεραυνὸς παλαίει κατὰ τοῦ ἡμετέρου ζωικοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Καὶ ὁποῖα ἐκδοσιεὺσι δὲν θ' ἀπέδιδε τῇ ἀνθρωπότητι, ἐὰν δὲν εἶχεν ἀνεξάρτητον βούλησιν; Ὅποια δὲ δυνάμεις δὲν ἀπόλλυνται ἐν τῇ λάμπει μᾶς ἀστραπῆς;

Τό γε νῦν ἔχον οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἐυγνωμοσύνης ἔχομεν ἐναντι τοῦ κερανοῦ, διότι πολλὰς καταστροφὰς καὶ δυστυχίας μᾶς ὀφείλει, δι' ὀλίγα εὐτυχῆ του ἀποτελέσματα.

Ἡ πλάστιγξ ἀληθῶς εἶναι πολὺ ἄνισος!

KAM ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝ

Φ. Π.

Η ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ὑπὸ ΠΑΝΑΓῆ Ν. ΔΙΒΑΡΗ

Περιδιαβάζων εἰς τὴν ἐκθεσὴν τῶν Παρισίων—1900—τὸ βλέμμα μου προσέεικνε τετραχιευμένην περιστέρω, τὴν ἱστορίαν τῆς ὁποίας θ' ἀφηγηθῶ, εἰς τὰς γραμμὰς, ὡς ἡ φίλη—*«Φύσις»*—διαθέτει ὑπὸ τὴν γραφίδα μου.

◆

Ἡ περιστέρω αὕτη τετράκις διεπέρασε τὰς ἐχθρικὰς λεγεῶνας καὶ ἐν τῷ ὄν' αὐτὴν εὐρισκομένην κλωβῷ—τιμαλφῆς λείψανον!—τετράκις ἐμυκτήρησε τοὺς νικητὰς κατὰ τὴν ἀδρανῆ καὶ ἀνίσχυρον αὐτῶν λόσσαν. Ἐἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν πόλιν Tours κα' ἐπέστρεφεν εἰς Παρίσιον τὴν 5ην Νοεμβρίου 1870, φέρουσα σπουδαῖα τηλεγραφήματα, ὅτε φεῦ, ἐφρονεῖσθι πλησίον τοῦ Blois.

◆

Τὸ διὰ ταξιδευτικῶν περιστέρων ταχυδρομῶν, ἐπῆρξε μία τῶν εὐτεχεστέρων ἰδεῶν τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων, πρὸ πάντων, ὅτε ἐσκέφθησαν νὰ ἐλαττώσωσι τὰς διαστάσεις τῶν τηλεγραφημάτων μέχρι φυλλίδος, τόσον λεπτῆς, ὅστε μία μόνη περιστέρω, ἠδύνατο ἀνέτως, ἐν τῇ πτήσῃ της νὰ φέρῃ 30,000 περίπου τηλεγραφήματα. Ἡ τελευταῖα ἀναχωρήσασα ἐκ Παρισίων, ἔφερε μετ' αὐτῆς 40,000 τηλεγραφήματα.

ὑπεράνω τῆς περιστέρως τῆς Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων εὐρίσκειται στεφάνη, περιέχουσα ἀντίπτα δείγματα τῶν τηλεγραφικῶν φυλλίδων. Περαιτέρω εὐρίσκειται ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἐργὸς κόμβος πενθίμου σκέπης περιτυλίσει. Ἐἶνε τὸ ὄνομα τοῦ Dragon, τοῦ φωτογράφου πάντων τῶν τηλεγραφημάτων ἐκείνων.

Ὁ Puviv de Chavannes, ἀπεθανάσιος τὴν περιστέρω ταύτην—Καὶ τὸ ὄνομα του, δι' ὄραίας εἰκόνας, ἀναπαριστώσης τὴν πόλιν τῶν Παρισίων, ἐνοπλον καὶ βαρυνενοῦσαν συνοδεύουσαν τὴν περιστέρω διὰ τῶν ἐπευχῶν της, ὡς τὸν ἄγγελον τῶν ἐλπίδων της.

◆

Ἐδθὺς ὡς οἱ Παρίσιοι ἐπολιορκήθησαν, εἶχον ἐγκαθιδρῶσι εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγ. Πέτρου

ἀεροστατικὸν σταθμὸν ὁ Dragon προσεπάθει νὰ πείσῃ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν παράδοσιν τῶν ἀεροστάτων τοῦ 1792; δυστυχῶς ὅμως διεπραγματεύετο μετὰ τῆς γενεᾶς ἐκείνης τῶν πολιτικῶν δικηγόρων, τῶν φλυαρῶν, ὅτινες καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τῆς γαλλικῆς ἱστορίας διήρξαν ἢ πληγὴ τοῦ ἔθνους τῶν ὅχ ἦτιον τῷ ἐπειράτῃ, τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1870 νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν ἐναέριον ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τοῦ ἀεροστάτου—Ποσειδῶνος—ἐφ' οὗ ἐπέβη ὁ ἀεροναύτης Durnoff.

Ἦτον βεβαίως εὐχάριστον νὰ πέμπωνται εἰδήσεις εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκ τῆς πρωτεύουσας, ἀλλὰ θὰ ἦτο προτιμώτερον, νὰ ἤρχοντο τοιαῦται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν· πολλὰ πρὸς τοῦτο ἐμνημονεύθησαν, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος· ὅτε ἡ μέραν τινὰ, παρουσιάζεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ζωγράφου Nodar τέως ρακένδυτος, ὅπως τῷ ἐπιβάλῃ μέσον συγκοινωνίας. Ὁ Nodar παρετήρησεν, ὅτι θὰ ἦτο ἴσως καλὸν προκαταβολικῶς, μετὰ τινος φωτογράφου, γινώσκοντος καλῶς τὰς μικρογραφικὰς ἐργασίας, καὶ ὡς τοιοῦτον προτείνει πρακτικῶν τινὰ ὀνόματι Dragon, ὅστις ἦτον ἐνδεδειγμένος ὑπὸ τῆς φήμης, ὡς εἰδικῶς διὰ τοιοῦτου εἶδους ἐργασίας ἀσχολούμενος.

Ὁ Dragon, δέχεται, ἀναχωρεῖ, φθάνει καὶ ἐγκαθιδρύεται εἰς τὸ Tours. Τὸ σύστημα ἐλειτοῦργεῖ θανασιῶς· οἱ Παριῖσιοι καταπιγνόμενοι ὑπὸ τῆς ἀγωνίας διὰ τὴν τύχην τῶν ἀπόντων συγγενῶν καὶ φίλων ἔσχον ἐντὸς ὀλίγου παρ' αὐτῶν εἰδήσεις καὶ ἀνέπνευσαν.

Καὶ ὁ ἀρχικὸς ἐφευρέτης; ἐξηφανίσθη!! μὴ φανερώσας αὐτὸ ὄνομα του!

Ἐνόμιον, τῶν ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως, ἐν τῇ παγκρασίᾳ Ἐκθέσει ἐκτεθεισῶν ἐκείνων ἀναμνήσεων τῆς πολιορκίας, πρὸ τῶν λευάνων τῆς ἀγγελιοφόρου ταύτης περιστερᾶς, τῶν φυλίδων τοῦ Dragon, ὅστις ἐτροφοδότησε διὰ μηχανοῦ ἄρτου, ἐκείνους, ὧν αἱ καρδίαι ἀπὸ τόσων μακρῶν ἡμερῶν ἐπείνων καὶ ἐδείρων, αἱ σκέψεις μου μετεφέροντο πρὸς τὸν ἐφευρέτην τὸν ἄγνωστον, πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἀποδείξας τὸ πρῶτον διὰ τῆς μεγαλοφυΐας αὐτοῦ, ὅτι πολὺ τῶν ἄλλων διέφερε, ἐπραγματοποίησαν ἀκολούθως διὰ τῆς μειοψηροσύνης του, διὰ τῆς ολιγοφίας τοῦ ἰδίου συμφέροντος καὶ τῆς ἀταπαρνήσεώς του, ἀποδοῦς εἰς τὴν πατρίδα του μεγάλην ὑπηρεσίαν καὶ μηδὲν εἰς ἀντάλλαγμα αἰτήσας!!

Η ΧΗΜΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ χημικὴ βιομηχανία ἐν Ἑλλάδι παρουσιάζει ἀρκετὰ ἐνθαρρυντικὴν ἐξέλιξιν καὶ πρὸς ἀπόδειξιν κατωτέρω παρέχομεν εἰκόνα τῆς σημερινῆς καταστάσεως αὐτῆς μετὰ τῶν συσχετιζομένων ἐργοστασίων.

Ὄξέα καὶ Σόδα. Βάσις τῆς χημικῆς καὶ πάσης σχεδὸν βιομηχανίας εἶνε τὰ ὄξέα καὶ τὰ ἀλάλια. Τὰ πρῶτα παράγονται μὲν ἐν τῇ χώρα, ἀλλ' ἡ τιμὴ των εἶνε ὑψηλή, ἐπειδὴ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ καθαρῦ θείου, ἐξ οὗ παράγεται τὸ θεικὸν ὄξύ, εἶνε ὑπερδιπλασία τοῦ ἐν τοῖς ὄρυκταις καὶ δὴ τῷ πυρίτῃ (FeS₂) περιεχομένου. Συνιστάται ὅθεν ἐταιρεία, περιλαμβάουσα εὐτυχῶς καὶ ἐγχωρίους Τραπεζῆς, με ἀρχικὰ κεφάλαια 2 ἐκατ. δραχμῶν, αὐξήθησάμενα βραδύτερον εἰς τὰ 5, με σκοπὸν ἰδρύσεως ἐργοστασίων ὄξεων καὶ λιπασμάτων τῶ πρῶτων, σάδας δὲ βραδύτερον. Τὸ θεικὸν ὄξύ θὰ παράγεται διὰ τῆς καύσεως ἐγχωρίου πυρίτου τῆς Ἑρμιόνης, ἔστις πλούσιος ὢν εἰς θεῖον (48-50%), εἶνε ἐν ταύτῃ καὶ καθαρὸς καὶ δὴ ἐλεύθερος ἀρσενικοῦ. Τὸ οὕτω παραχθῆσάμενον θεικὸν ὄξύ ἔστι εὐωνότατον, ἐπίσης λίαν εὐθὺνὰ τὰ ἐξ αὐτοῦ παραχθῆσάμενα ὑδροχλωρικὸν καὶ νιτρικόν. Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν 10,000 τόννων θεικοῦ ὄξεος θὰ διατεθῇ πρὸς παραγωγὴν ὑπερφωσφορικῶν λιπασμάτων, προωρισμένων διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Ἐν ἄλλο μέρος τῶν ὄξεων θὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς παραγωγὴν γλωριώδους ἀσβέστου, θεικοῦ χαλκοῦ, θεικοῦ σιδήρου, τρυγικῶν ἀλάτων κλπ. Ἡ εὐθηνία τῶν ὄξεων θὰ δώσῃ σπουδαίαν ὠθίσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βρυσικῆς, μεταλλευτικῆς, χρωματοποιικῆς καὶ πλείστον ἄλλων βιομηχανιῶν, ἡ δὲ χρησιμοποίησις τῶν χημικῶν λιπασμάτων μεγάλως θὰ προαγάγῃ καὶ βελτιώσῃ τὴν γεωργικὴν τοῦ τόπου παραγωγὴν.

Ἑκρηκτικαὶ ὕλαι. Τὸ ὑφιστάμενον ἐργοστάσιον ἐκρηκτικῶν ὕλων μικρὰς μὲν προόδους ἐπετέλεσεν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραγωγὴν τῶν κυρίως χημικῶν προϊόντων καὶ ὄξεων, ὧν τὴν κατασκευὴν θὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν νέαν Ἑταιρείαν τῶν Ὄξεων, ἧς θὰ συμμετάσχῃ, μεγάλως ὅμως ἐτελειοποιήσῃ τὰς ἐκρηκτικὰς ὕλας, συγχωνευθὲν δὲ μετὰ μεγάλου ἐργοστασίου καλύκων, παρουσιάζει βιομηχανικὸν ὄγκον μεγάλης σπουδαιότητος. Ἀπασχολεῖ περὶ τὰ 6 ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ πολλάς ἐκατοντάδας ἐργατῶν. Ἀνάπνου πυρίτιδος παρασκευάζει μικρὰ ποσὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὑπάρχει ὅμως ἐλπὶς νὰ ἐπιτευχθῇ συμφωνία μετὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς παραγωγὴν τοῦ εἶδους τούτου ἐν τῷ τόπῳ, ὅπουθι θὰ ἐκπληρωθῇ τελείως ὁ βιομηχανικὸς σκοπὸς τῆς ἐπιχειρήσεως.

Οἶνοπνεύματα καὶ Τρυγικὰ ἄλατα. Τὸ οἶνοπνευμα ἐν Ἑλλάδι παράγεται ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ἐκ τῆς σταφίδος τῆς παρχοκρήσεως. Ὁ θεσμὸς τῆς παρχοκρήσεως διελθὼν τὰ διάφορα στάδια τῆς ἐξελίξεώς του, κατέληξεν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν ὕδρισιν τῆς «Προνομιούχου Ἑταιρείας», ἧτις διὰ τῆς ἐταιρείας τῶν οἴνων καὶ οἶνοπνευμάτων καὶ τῶν λοιπῶν ἐργοστασίων πνευματοποιικῆς μεταβάλλει εἰς οἶνοπνευμα περὶ τὰ 50—60 ἑκατομμύρια λίτρων σταφίδος ἐτησίως πρὸς παραγωγὴν 5—6 ἑκατομμυρίων ἀκάθων οἶνοπνευμάτων καθαρῶν, χρησιμοποιουμένων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μὲν πρὸς κατασκευὴν ποτῶν, πρὸς φωτισμὸν καὶ δι' ἐνδυνάμωσιν οἴνων, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ διὰ τὴν ποτοποιίαν ἐν Τουρκίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ. Ὡς δευτέρου προῖον τῆς πνευματοποιικῆς καὶ τῆς κατεργασίας τῆς ἰλύος τῶν οἴνων παρασκευάζεται ἡ τρυγικὴ ἀσβεστος, ἀνερχομένη εἰς τὸ σημαντικὸν ποσὸν τῶν 1000 τόννων ἐτησίως. Ἡ ἕδρισις ἐργοστασίου ὄξεων θὰ παράσχῃ τὰ μέσα τῆς παραγωγῆς τρυγικοῦ ὄξεος ἐκ τῶν τρυγικῶν ἀλάτων. Ἡ πνευματοποιικὴ ἀποτελεῖ νῦν τὴν σημαντικωτέραν χημικὴν βιομηχανίαν τοῦ τόπου, διότι ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς οἶνοποιικῆς ἀπασχολεῖ περὶ τοὺς 3000 ἐργάτας καὶ περὶ τὰ 20 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Τσιμέντα. Ἡ βιομηχανία τῶν ὑδραυλικῶν κωνομάτων, πάντῃ ἀγνωστος πρὸ 10ετίας ἐν Ἑλλάδι εἰσέχθη ἀπὸ τινος ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἐπετέλεσε σημαντικὰς προόδους, μεγάλως συντελέσασα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκοδομικῆς, πλκκοποιικῆς καὶ ὁδοστρωσίας. Λειτουργοῦσι 2 ἐργοστάσια τσιμέντου, τὸ ἐν ἐγκατεστημένον ἐν Ἐλευσίνῃ με ἐτησίαν παραγωγὴν 1800 τόννων καὶ τὸ ἕτερον ἐν Πειραιεῖ με μικροτέραν παραγωγὴν 2—2 1/2 χιλιάδων τόννων. Τὸ ἐν Ἐλευσίνῃ ἐργοστάσιον ἀπασχολεῖ 1 1/2 ἑκατομ. δραχμῶν καὶ 300 ἐργάτας. Τὸ ἐν τρίτον τῆς παραγωγῆς του ἐξάγει εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἦτοι Τουρκίαν καὶ Αἰγύπτον, μετὰ δὲ ἄλλων δὲ προσκυζήσεων καὶ βελτιώσεων προτίθεται νὰ εἰσαγάγῃ καὶ τὴν κατασκευὴν ὑδραυλικῆς ἀσβέστου.

Υελουργία. Τὸ ἐν Πειραιεῖ ὑφιστάμενον ὑελουργεῖον ἐνεωτέρισε κατὰ τοῦτο, ὅτι εἰσέγαγε τὴν δι' ἀερίου τήξιν. Ἐπιδεικνύει προόδους τινὰς, ἀλλὰ περιορίσθη ἄχρι σήμερον εἰς τὴν κατασκευὴν λευκῆς μόνον ὑέλου, ἐξ ὕλων ἀποκλειστικῶς ἐξωθεν εἰσαγομένων (ἄμμου καὶ σάδας). Ὑφίσταται ὅμως ἀνάγκη ἐπιτακτικῆς τῆς παραγωγῆς ὑποπροσίνης εὐθηνῆς ὑέλου, ἐξ ἐντοπίων ὑλικῶν, πρὸς κατασκευὴν φιαλῶν παντὸς εἶδους καὶ δαμίζων πρὸς τοποθέτησιν ὄξεων καὶ ἄλλων ὑγρῶν. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ νέα Ἑταιρεία τῶν ὄξεων ἔχει ἐν τῷ προγράμματί της καὶ τὴν κατασκευὴν τοιαύτης ὑέλου,

εἴτε ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος ὑελουργεῖου, εἴτε δι' ἰδιαιτέρως ἐγκαταστάσεως. Ὑλικὰ θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐντόπια, ἦτοι ἄμμος Ἑλληνικὴ καὶ θεικὸν νάτρον τοῦ ἐργοστασίου τῶν ὄξεων, σύστημα δὲ τήξεως νὰ ἐφαρμοσθῇ τῶν δεξικμενο-κλιθῶν (four à bassin).

Χρωστικαὶ οὐσίαι. Τὸ ἐν Πειραιεῖ λειτουργοῦν ἐργοστάσιον χρωστικῶν ὕλων ἐτελειοποιήθη κατὰ τοῦτο, ὅτι παράγει σχεδὸν ὅλην τὴν σαιρὴν τῶν νεωτέρων χρωμάτων, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν χρῶσιν τῶν φυτικῶν ἰνῶν, ἰδίᾳ τοῦ βῆμβκου. Αἱ χρησιμοποιούμεναι ὀργανικαὶ οὐσίαι ἐργαζομένη ἐξωθεν, ἕκ τῆ ἰδρύσεως ὅμως τοῦ νέου ἐργοστασίου ὄξεων, θὰ παραχθῶσιν ἐν τῷ τόπῳ ἐκ νεοκλίνης καὶ βενζόλης, παρασκευαζομένων καὶ τούτων ἐν τῷ τόπῳ δι' ἀποστάσεως τῆς λιθνοκρυσπίσεως τῶν ἐργοστασίων φωταερίου. Ἡ βιομηχανία αὕτη τῆς ἀνθρακοπίσεως εἶνε τῶρα δυνατὴ, ὑπάρχοντος διαθεσίμου ποσοῦ, ἀνερχομένου εἰς 3—4 χιλιάδας τόννων ἐτησίως.

Κεραμικὴ καὶ Ἀργιλοπλαστικὴ Λειτουργία. Μεγά ἐργοστάσιον κεραμικῆς παραγωγῆς κεράμους ἐκ τῶν καλουμένων τῆς Μασσαλίας καὶ ὀπτοπλίνθους.

Ἀγγειοπλαστικὴ. Ἰδρύθη ἐταιρεία καὶ γίνονται αἱ ἐγκαταστάσεις πρὸς παραγωγὴν παροψιδῶν (πιάτων) καὶ παντοίων ἄλλων εἰδῶν ἐξ ὀπτης λευκῆς γῆς. Οἱ κλίβανοι ἔσονται νεωτάτου γερμανικοῦ συστήματος, θὰ χρησιμοποιηθῶσι δὲ κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἀργιλοχώρακα καὶ κολίνη τῆς Μήλου.

Χαρτοποιία. Οὐδεμίαν σημαντικὴν μεταβολὴν εἰς τὸν κλάδον τοῦτον συνετέλεσθη. Τὸ ἐν κυρίως ὑφιστάμενον ἐργοστάσιον κατεργάζεται ἄχρον καὶ παράγει κοινὸν χάρτην περιτυλίγματος (στράτσον).

Θειοῦχος ἀνθραξ. Ἐκ τῶν νέων τοῦ τόπου χημικῶν βιομηχανιῶν εἶνε καὶ ἡ τοῦ θειούχου ἀνθρακος, παραγομένου ἐν ἐργοστασίῳ ἰδρυθέντι πρὸ 10ετίας περίπου. Παράγει περὶ τοὺς 500-600 τόννους διθειοανθρακος ἐτησίως καὶ ἐξυπηρετεῖ τὰ πλεῖστα τῶν ἐλκουργεῖων τοῦ τόπου καὶ τῆς ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου.

Ἐλαιουργία καὶ Σαπωνοποιία. Εἰς τὸν κλάδον τῆς ἐλκουργίας εἰσέχθη ἀπὸ θετικής καὶ ἡ βιομηχανία τοῦ λινακίου διὰ Ὀλίφωσ τοῦ λινοσπόρου. Τὸ ὑφιστάμενον ἐργοστάσιον ἐπικρεῖ πλήρως εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας. Ἐπίσης ἐσημείωσεν ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν ἡ βιομηχανία καθαρῶν (χημικῶν) κεκαθαρμένου καὶ διηθημένου ἐλαίου) βρωσίμου ἐλαίου. Αἱ γενόμεναι ἀπίπειρικὴ ὀπωσθήποτε ἐπέτυχον καὶ θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον, ἂν διὰ τοῦ κτεκλήλου ἐξευγενισμοῦ ἐπετυγχάνετο ἡ καλλιτέρευσις τῆς ποιότητος ὕλου τοῦ πρὸς βρῶσιν ἐξοχόμενου

ελαίου. — Η δὲ σαπωνοποιία περιορίζεται πάντοτε εἰς τὴν παραγωγὴν σαπώνων, κυρίως ἐξ ἐλαίου ἐλαϊκῆς καὶ πυρηνελαίου. Ἐἴνε σημαντικὴ βιομηχανία, ἀπασχολοῦσα πλείστα κεφάλαια καὶ πολλοὺς ἐργάτας. Ἐν σημαντικὸν ἄλλως τε μέρος τοῦ τε πυρηνελαίου καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ παραγομένου σάπωνος στέλλεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ βιομηχανία τῶν ἀρωματικῶν σαπώνων ἔμεινε στάσιμος ἢ καὶ ὑπεχώρησε, διότι δυστυχῶς ἀπεκλείσθη διὰ παραλόγου φορολογίας ἢ εἰσαγωγῆς φοινικελαίου, ὕλης ἀπαρακλήτου διὰ τὴν παρασκευὴν του.

Στεατοποιία. Ἀντιπροσωπεύεται πάντοτε ὑπὸ δύο ἐργοστασίων, παραγόντων στεατοκήρικα εἰς ποσότητα καλύπτουσαν τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου. Εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην προσετέθη ἡ παραγωγὴ παραφίνης ἐξ ἔξωθεν εἰσαγομένων ὑπολειμμάτων πετρελοποιίας.

Γλυκερίνη. Πρὸ ἑτάς ὑφίσταται τέλειον ἐργοστάσιον γλυκερίνης κατεργαζόμενον τὴν ἀκαθάρστον γλυκερίνην τῶν στεατοποιείων ὡς καὶ τὰ ἀπόνερα τῶν σαπωνοποιείων καὶ παράγον τελείας καθαρὰν γλυκερίνην χρησιμοποιουμένην εἰς τὴν δυναμιτιδοποιίαν καὶ εἰς φαρμακευτικούς σκοπούς.

Φωσφοροποιία. Τὰ πυρεῖα τῆς Κυβερνήσεως παράγονται πάντοτε ἐν τῷ τόπῳ, αἱ δὲ μέθοδοι τῆς παραγωγῆς ἐβεβλιώθησαν εἰς βαθμὸν ἐπιτρέποντα τὴν κατασκευὴν καλῆς ποιότητος πυρείων.

Ζαχαροποιία. Εὐτυχῶς ἡ βιομηχανία τοῦ σακχάρου ἐκ τεύτλων, ἥτις κατὰ πλείστων ἐπάλλισσε δυσχερεῖων, καὶ περὶ τῆς τύχης τῆς ὁποίας μεγάλοι εἶχον προκύψει δισταγμοί, φαίνεται, ὅτι ἔθεσε τοὺς πόδας ἐπὶ στερεοῦ ἐδάφους καὶ κατέστη βιώσιμος. Αἱ πλείστα δυσχερεῖα ἤρθησαν, ἢ καλλιέργεια τῶν καταλλήλων τεύτλων ἐπιτυχάνει κατὰ μᾶλλον καὶ ἥττον, ὑπάρχει δ' ἐλπίς καὶ μεγαλειτέρας ἀναπτύξεως τοῦ σπουδαιότατου τούτου γεωργικοβιομηχανικοῦ κλάδου, ὅστις θὰ παράσῃ τὸν ἄρτον εἰς πλείστους ἐργάτας. Ἡ ἐτησίως παραγωγὴ τοῦ σακχαροποιείου Λαζαρίνης ποικίλλει ἀπὸ 800—1500 χιλιάδων ὀκάδων, ἀναλόγως τῆς ἐπιτυχίας τῆς τευτλοσοδείας.

Ἡ δὲ κατασκευὴ σιροπίου ἐξ ἀμυλωδῶν οὐσιῶν, οἷον πατακλεύρου καὶ ἀραβοσίτου λίαν ἐπιτυχῶς τελεῖται διὰ 2 ἢ 3 Ἐργοστασίων καὶ ἀπέλειψε τὸ ἐξωθεν εἰσαγόμενον σιρόπιον.

Ζυθοποιία. Ὁ κλάδος οὗτος τῆς βιομηχανίας ἐφοδισθεὶς με ἀφθονα χρηματικά καὶ ἄλλα βοηθητικά μέσα, ἀνεπτύχθη ἀπὸ τινῶν ἐτῶν γιγαντιαίως. Συμμερικὴ ἐξαγωγή ζύθου γίνεται καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μεγάλως ὑποδοθηθεῖσι τὴν παραγωγὴν καλοῦ ζύθου τὰ ὑπάρχοντα μεγάλα παγοποιεῖα καὶ ψυγεῖα ἀφ' ἑνός, ἢ χρήσις τοῦ ὑγροῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος ἀφ' ἐτέ-

ρου. Ὑπάρχει ἡ σκέψις τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἀνθρακικὸν ὀξὺ νὰ παραχθῇ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπερ μὲγάλως θὰ ὠφελήσῃ τὴν βιομηχανίαν τῶν ἀφρωδῶν ποτῶν.

Παγοποιία. Ἐκαμε σημαντικὰς προόδους ἀπὸ δεκαετίας. Ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ μεγάλων ἐργοστασίων παραγόντων ἀφθονον καὶ καθαρὸν πάγον. Μεγάλως θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν τόπον ἢ ἐγκατάστασις ψυγείων, χρησιμοτάτων πρὸς διατήρησιν τῶν τροφίμων κατὰ τοὺς θερινούς ἰδίως μῆνας.

Σιδηρουργία καὶ μεταλλουργία. Ἡ μεταλλουργία μικρὰς ἐπετέλεσε προόδους κατὰ τὴν διαρρυσκασαν δεκαετίαν, καίτοι ἡ μεταλλευτικὴ διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἀξιολόγων μεταλλείων τῆς Σερπίου, Ἀτκλάντης καὶ τοῦ πυρίτου τῆς Ἐρμιόνης ἔκαμε σημαντικωτάτας προόδους. Ἡ ἐκμετάλλεσις τῶν πυρίτων τῆς Ἐρμιόνης παρέσχε τὰ μέσα καὶ εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ ἐργοστασίου ὀξέων.

Φωταεριοποιία. Δέον νὰ τύχῃσιν ἰδιαιτέρας μελείας. Ἡ βιομηχανία τῆς φωταεριοποιίας τῆς Ἑλλάδος ἔκαμε τεράστια ἄλλακα, χάρις εἰς τὰ προόδους τοῦ δι' αἰρίου φωτισμοῦ. Τὸ τε αἶριον καὶ τὸ ἀπανθράκωμα (κῶκ) εὐρίσκουσιν εὐρείαν κατανάλωσιν, ἐκ δὲ τῶν δευτερευόντων προϊόντων τὸ μὲν ἀμμωνιακὸν ὕδωρ χρησιμοποιεῖται μεταβλλόμενον εἰς φωσφορικὸν ἄλας, ἢ δὲ ἀνθρακίσιον (Goudron) κλείεται ἀντὶ κῶκ ἢ λιθάνθρακος. Καλλίτερον καὶ ὠφελιμώτερον θὰ ἦτο νὰ μετεβάλλετο ἢ πίσσα αὕτη εἰς ἀπόσταξιν. Τὸ τοιοῦτον εἴνε τὴν σήμερον κατορθωτόν, καθ' ὅσον τὰ φωταεριοποιεῖα τῆς Ἑλλάδος συγκεντρώνουν περὶ τὰς 3—4 χιλιάδας τόννων ἐτησίως.

Βαρφικὴ καὶ Ὑφαντουργικὴ. Ἡ βαρφικὴ τέχνη οὕσα καθαρῶς χημικὴ, παρακολουθεῖ εὐτυχῶς τὰς νεωτάτας προόδους τῆς ἐπιστήμης. Δυστυχῶς ὅμως αἱ μεγάλα βιομηχανία τῆς ὑφαντουργίας τοῦ βάλβανος καὶ ἐρίου οὐδεμίαν ἀπὸ δεκαετίας ἐσημείωσαν πρόοδον, ἐργοστάσια δὲ τινα δημιουργίας καὶ ἀργοῦσιν ἀπὸ τινος. Τὸ τοιοῦτον τινὲς ζητοῦσιν ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὸν ἐκπεσμόν τοῦ συνκλάγγματος. Δέον μᾶλλον ἢ δυσφορία ἢ παρατηρούμενη εἰς τὰς βιομηχανίας ταύτας ν' ἀποδοθῇ εἰς ἔλλειψιν ἀφθόνων χρηματικῶν μέσων, καθ' ὅσον αἱ βιομηχανία αὗται προκόπτουν μόνον ἐν μεγάλῃ κλίμακῃ ἐξασκούμεναι. Διὰ τὴν ἐπιουργίαν λόγος σοβαρῶν δυσχερεῖων εἴνε ἡ ἔλλειψις ἀφθόνου καὶ καθαρῶ ὕδατος. — Σημαντικὴ ὁπωσδήποτε πρόοδος παρατηρεῖται εἰς τὴν μεταξουργίαν. Λειτουργοῦσιν ἐπιτυχῶς ἐργοστάσια τινὰ μεταξουργίας καὶ ὑπάρχει ἐλπίς μείζονος ἐπιδόσεως.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω περιγραφῆς ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸσον ἢ καθόλου ὡς καὶ μερικῶς ἡ χημικὴ βιομηχανία τῆς Ἑλλάδος ἐ-

ποιήσατο σημαντικὰς προόδους. Τοῦτο εἴνε πολλαχῶς ἐνθαρρυντικόν, διότι ἡ βιομηχανία καὶ τὴν ἐντύπωσιν πεπολιτισμένου ἔθνους καὶ πρὸς τὴν πρόοδον ὀργῶντος παράγει παρὰ τοῖς μᾶλλον προηγουμένοις λαοῖς καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ὕλικὴν εὐπορίαν τῆς χώρας παράγει καὶ τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις παρέχει. ΔΕΛ

ΜΙΑ ΤΡΙΠΛΟ-ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ

Εὐδρισκόμην πέρισι εἰς τὸ ὠραῖον ἀνθολογικὸν κατάστημα τῆς Κας Γρ. Συμμελίδου καὶ θυγατέρων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ρωζέττης ἀρ. 7, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συνομιλοῦντες ἐπὶ πολλὴν ὥραν μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς κ. Γρηγορίου, πολυτίμου κοσμοπολίτου, καλλίστου οἰκογενειάρχου,

πολυτίμου συνομιλητοῦ, λαμπροῦ φίλου καὶ φιλοτίμου ἐμπόρου, οἷε ἐγειρόμενος ν' ἀπέλθω, ἐπειγόμενος δι' ἐργασίαν, ἀπεύδει καὶ μοι λέγει :

— Κύριε Πρίντιζη, δέχεσθε τὰ συμφάγωμεν αἴριον τὴν μεσημβρίαν ;

— Εὐχαριστῶ πολὺν, ἀλλὰ δὲν θὰ εἴμπορέσω, καὶ διότι ἀκριβῶς ἔχω ὑποσχεθῆ εἰς ἄλλους....

— Ὅτι παρεμβαιούσης τῆς χαριστάτης καὶ εὐφρεστάτης θυγατρὸς αὐτοῦ Ἀδῆς Μαρίας, φύσει ἀπαιτητικῆς καὶ θέσει δικαιωματικῶς ἐπιμόνου τῆ περιστάσει χαρακτηριστῆρος τῆς :

— Ἀ, Κύριε Πρίντιζη, μοι λέγει, ἀπαξ σὰς προσεκαλέσαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἀρνεῖσθε ;

— Δὲν θὰ δυνηθῶ ν' ἀρνηθῶ εἰς ὑμᾶς, δεσποινίς, τῆ ἀπαντῶ, ἀλλ' αἴριον Κυριακὴν...

— Ἰσα, ἴσα, αἴριον Κυριακὴν δὲν θὰ ἔχετε λόγον νὰ περάσῃτε καλεῖτερον τὴν ὥραν σας. Ἐχομεν ὠραῖον οἶκημα, θὰ εἰτοιμάσωμεν δρεκτικώτατα φαγητά, θὰ σὰς διασκεδάσωμεν με κλειδοκούμβalon, τί ἄλλο θέλετε ;

— Δὲν εἶμαι ἀπαιτητικὸς, ἀπήτησα, ἔπειτα ἐκάθησα τόσην ὥραν μαζὺ σας, τί μὲ θέλετε αἴριον, θὰ μὲ βαρεθῆτε.

— Ἀκριβῶς εἶναι τὸσον εὐχάριστος ἢ συναστροφὴ σας, ὅπου θέλομεν νὰ σὰς χορτά-

σωμεν καὶ εἶτα νὰ σὰς βαρυνθῶμεν.

— Τότε καλὰ, ἀφοῦ θέλετε νὰ μὲ χορτάσετε, ἄς ἀναβάλωμεν δι' ἄλλοτε... ἄμα ἐπιστρέψω ἐκ Καΐρου.

— Πῶ, πῶ, τί λέγετε, ὄχι, αἴριον, αἴριον θὰ ἐλθῆτε, δὲν γίνεται, πρέπει νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃτε καὶ ἡμᾶς.

Καὶ ἔπειτα ἰσχυρίζονται αἱ γυναῖκες ὅτι δὲν εἶναι ἀπαιτητικαὶ καὶ ἐπιμόνοι. Ἀλλὰ καὶ ἡ Δεσποινὶς Μαρία, ἀληθῶς ἔχει τρόπους καὶ χαρακτῆρα, οὗς δυσκόλως δύναται τις νὰ παρακάμψῃ.

— Καλὰ, ἀφοῦ τὸσον ἐπιμένετε θὰ προσπαθῶ, τοῖς λέγω.

— Ὅχι, ὄχι, ὀριστικῶς θὰ ἐλθετε.

— Ἀλλὰ ἔχω ὑποσχεθῆ καὶ εἰς τὸν ἀνεψιόν μου Φιλίππου νὰ συμφάγωμεν.

— Καλεῖτερα, ἔρχεσθε μαζὺ καὶ συνιρώγετε.

— Πῶς ; δὲν εἶναι ἀπρεπές ;

— Διόλου, δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ὅπου σὰς βλέπομεν.

— Ἀλλὰ εἶχα ὑποσχεθῆ καὶ εἰς τὸν κ. Παπαμαγαλῆ, Διευθυντὴν τοῦ «Φάρου»...

— Ἄκου, ἀκου, πατέρα, τώρα θὰ μᾶς ἀραδιάσῃ....

— Αἴ, μὰ κ. Πρίντιζη...

— Τί ἀγαπᾶτε ; λοιπόν....

— Εἴπομεν, θὰ ἐλθετε αἴριον.

— Καλὰ, ἀλλὰ δὲν θὰ εἰτοιμάσῃτε τίποτε, ἀπλούστατα....

— Ναί, ἡσυχεῖτε, ἀπλούστατα καὶ λιτότατα, μία μακαρονὰς ὠραία καὶ ἀπλὴ καὶ τίποτε ἄλλο, ἐπιλέγει ἡ Δίς.

— Μακαρονάς !

— Τί ; μακαρονάδα κατὰ τὸν Ἀνδρεάδην σας

ἢ παστορνάδα κατὰ τοὺς φίφτυ-φτού σας ;

— Πῶς ; ψυχαρίζετε ; ἢ εἰρωνεύετε ;

— Ποσῶς κ. Πρίντιζη καὶ μάστιγες μου ἢ ὄμιλία μου, ἀποστρέφομαι δὲ τοὺς γυνδαῖστας, οἵτινες θέλουν νὰ κατοστρέψουν τὴν ὠραίαν μας γλῶσσαν. Φαντασθῆτε, ἦλθεν ὁ κ. Ἀνδρεάδης καὶ μοῦ ἐζήτησεν ἕνα πούλουδο νὰ βάλῃ στὴ μπουντιουνιέρα του — ἀκούσατε γλῶσσα καὶ τοῦ ἀπήτησα : Τὰ πούλουδα τῆς μπουντιουνιέρας σας δὲν εἴνε γνωστὰ εἰς τὰς Ἑλληνίδας μας καὶ οἱ

Ἡ καλλιτέχνης Ἰουλίττα Συμμελίδου

τά ἄνθη τῶν Ἑλληνίδων μας ἐκθύμως προσφέρονται εἰς τοὺς προμάχους τοῦ ἔθνους μας!

— Ἐὖγε καὶ ἀφοῦ καὶ ἐδῶ συμφωνοῦμεν, θὰ δεχθῶ εὐχαρίστως τὴν ὥραίαν, ἀλλὰ λιτὴν μακαρονάδα σας.

— Τὴν ὁποίαν θὰ προσπαθήσωμεν νὰ μετατρέψωμεν ἐπὶ τὸ ἐλληνικώτερον.

— Καλῶς. Λοιπὸν ἐς αὐριον.

— Θὰ οἶς περιμείνωμεν ἀναποφείκτως.

Τὴν ἐπαύριον τὴν μεσημβριάν μετέβημεν μετὰ τοῦ ἀνεπιτοῦ μου Φιλίππου εἰς τὸ κατάστημά των, ὁπόθεν παραλαβόντες καὶ τὸν κ. Σιμελίδην, διηυθύνθημεν δι' ἀμάξης εἰς τὴν οἰκίαν των, εὐρισκομένην ὀλίγον ἀπωτέρω, πλησίον τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ εἰς ὥραϊαν συνοικίαν.

Ἄπασα ἡ οἰκογένεια μᾶς ἀνέμενε πρὸ τῆς κλίμακος καὶ μεγάλη χαρὰ καὶ εὐχαρίστησις ἐξεδηλώθη ἐπ' ἀρκετὸν ἀμέσως. Μοὶ συνέστησαν ἐν ταῦτῳ τὰς δύο δεσποινίδας θυγατέρας, Ἰουλίαν καὶ Θάλειαν, χαιρετῶ δὲ καὶ ἀδιακόπως συνομιλοῦμεν μετὰ τῆς κ. Σιμελίδου, λίαν εὐφροῦς, ἀκαμάτου, πολυγνώστου γυναικός, μητρὸς καὶ οἰκοδεσποίνης· μετὰ τῆς μεγαλειτέρας θυγατρὸς Μαρίας, ἣν προγενεστέρως ἐγνώριζον καὶ ἦτις οὐδεμίαν ἀνοσίαν, εὐφύϊαν, σπουδαιολογίαν ἢ καὶ φαντασιολογίαν ἀφίνει, χωρὶς νὰ ψέξη, αἰνέση ἢ κεντηριάση, τοῦ κ. Περικλέους, μετὰ τοῦ μεγαλειτέρου τῶν υἱῶν, καλλίστου καὶ ἀγαπητοῦ φίλου μηχανικοῦ, ὡς καὶ τοῦ μικροτέρου λίαν φιλοσοδοῦ καὶ εὐφρεστάτου σπουδαστοῦ.

Μᾶς ὠδήγησαν ἐν τῷ ἅμα ἐν τῇ αἰθούσῃ, ὅπου ἐκεῖ πλέον ἐξηκολούθησαν μετὰ πάντων καὶ πασῶν αἱ καλεῖσθαι καὶ διασκεδαστικώτεραι συνομιλίας, φιλοφρονήσεις καὶ συζητήσεις. Πάντες δὲ ἐδείχθησαν ἡμῖν εὐγενέστατοι καὶ περιποιητικώτατοι.

Ἐπειδὴ δὲ, ὡς συνήθως, ἡ καλὴ μακαρονὰς δέεται περιποιησέων καὶ δὴ ἐβράδυνε νὰ εἰτοιμασθῇ, προσεφέρθη ἡ δεσποινὶς Ἰουλία, τῇ παρακλήσει μου, νὰ μᾶς παίξῃ ὀλίγον κλειδοκύμβαλον, ὅπερ καὶ ἐγένετο καὶ εἶτα τῇ συνοδείᾳ τῆς ἀδελφῆς τῆς Θαλείας ἐπαίξαν ὁμοῦ δευτέρον τεμάχιον καὶ κατόπιν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ των Γεωργίου, συνοδευόντος διὰ τοῦ τετραχοῦδου ἐπαίξαν καὶ τρίτον, πᾶν καλῶς καὶ ἐπιτυχῶς, εὐχαριστηθέντες ἐπ' ἀρκετόν.

Συνεχῶς τὰς δεσποινίδας καὶ τὸν ἀδελφὸν διὰ τὴν καλὴν ἐπίδοσιν εἰς τὴν μουσικὴν καὶ ἠρώτησα τότε τίνος ἔργα ἦσαν αἱ διάφοροι εἰκονογραφίαι, αἵτινες ἐστόλιζον μετὰ τῶν ἄλλων εἰκόνων καὶ κομποτεχνημάτων τὴν αἴθουσαν καὶ μετ' ἀπορίας μου ἐληροφρονηθῆν, ὅτι αὐταὶ εἶχον ἐκτελεσθῆ ὑπὸ τῆς εὐφρεστάτης Ἰουλίας.

— Ἀλλὰ, εὖγε, ἀνέκραξα τότε περιχαρῆς καὶ εἶχετε δίκαιον τόσον ἐπιμόνως νὰ μὲ κα-

λέσητε ἐνταῦθα. Λοιπὸν, εὐρισκομαι ἤδη μετὰ τῶν καλλιτεχνῶν;

— Ὡς φαίνεται, μοὶ ἀπαντᾷ ὁ πατήρ, ἐνῶ ἡ νεᾶνις μὲ παρετήρει ἐν ταπεινότητι.

— Καὶ αὐτὴ ἡ ὥραία εἰκονογραφία μετὰ τῆς ποιμενίδος καὶ τῶν προβάτων ἐπὶ τοῦ ὄρους;

— Ἔργον καὶ αὐτὸ τῆς Ἰουλίτας, μοὶ ἀπαντᾷ ὁ πατήρ.

— Καὶ αὐτὴ ἡ ἐξοχὴ μὲ τὰ ὠρεῖα δένδρα; Τί φουκώτης, κνιτάξετε τὸ μετὰ τῶν διάστημα.

— Τῆς Ἰουλίας μας, ἐπιλέγει μειδιδῶσα ἢ καλὴ μήτηρ. Τὸ χρυσὸ μου τὸ ἔκαμε.

— Καὶ τὸ ἄλλο αὐτὸ ἔργον, μὲ τὸν ποιμένα, ἀτελειωτον ἔτι, ἀλλὰ θαυμάσιον!

— Τῆς Ἰουλίας καὶ αὐτὸ! ἀναφωνεῖ ζωηρῶς ὁ πάντοτε εὐχαρῆς Περικλῆς.

— Καὶ αὐτὸ καὶ ἐκεῖνο καὶ αὐτὴ ἡ λαμπρὰ ἐξοχὴ μὲ τὸν οἰκίσκον;

— Τῆς Ἰουλίας μας, τῆς Ἰουλίας μας, ἀπαντοῦν ἡ πάντοτε πρόθυμος ἀδοτηρὰ Μαρία μετὰ τῆς συμπαθοῦς Θαλείας.

— Περιέργον! ἐπεῖπον, ὠρεῖα πινακοθήκη ἐν τῇ ἀφανείᾳ διατελοῦσα. Καὶ ἐξέφρασα τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μοὶ δώσουν τὴν εἰκόνα τῆς ὥραϊας καλλιτέχνιδος μετὰ τῶν ἔργων τῆς, ὅπως καταστήσω ταύτας γνωστὰς εἰς τὸ Παρελλήνιον, ὅπερ καὶ πρῶτῳ εὐχαρίστως τοῦτο σήμερον, κατὰ δημοσιογραφικὸν, φιλικὸν καὶ κοινωνικὸν καθήκον.

Ἄλλὰ δὲν εἶνε τὸ πᾶν.

Βραδυνούσης τῆς ἐνδοξημένης καὶ πολυφύμου μακαρονάδος νὰ εἰτοιμασθῇ, ἀνακαλύπτω ἐν τῇ συζητήσει, ὅτι ἡ καλλιτέχνις ἔχει καὶ ἕτερον τάλαντον, τῆς κατασκευῆς ἐκτάκτων φουκωτάτων ἀνθέων καὶ μὲ ὁδηγοῦν ἐν τῷ ἅμα εἰς τὸ παρακείμεον δωμάτιον, ὅπου τὸ ἐργοστάσιον καὶ μοὶ δεικνύουν ἔκτακτα καὶ σπανιώτατα τεχνικὰ ἄνθη.

— Καὶ αὐτὰ τῆς Ἰουλίας ἔργα, ἐρωτῶ;

— Καὶ αὐτὰ τῆς Ἰουλίας ἔργα, μοὶ ἀπαντοῦν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν καταγίνονται καὶ αἱ ἄλλαι.

— Ἐὖγε, εὖγε, ἐπανέλαβον ἐκπληκτος.

— Ἄλλ' αἴφνης, ὁ Περικλῆς ὅστις πρῶτος περισσότερον ἀπὸ ὅλους φαίνεται ἀδημονῶν ἐν τῆς βραδύτητος τοῦ φαγητοῦ:

— Ἡ μακαρονὰς, Κύριοι, εἶναι πλέον εἰτοιμημῆς λέγει καὶ ἐτέθη ἤδη ἐπὶ τῆς τραπέζης!

Ἐν ταῦτῳ δὲ ἡ οἰκοδεσποινὴ μειδιδῶσα εἰσέρχεται καὶ ὑποκλινομένη:

— Κύριοι, ἂν ἀγαπᾶτε, ὄριστε, προσέθηκε, τὰ πᾶντα εἶναι ἔτοιμα.

Καὶ ἀθροεὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τραπέζαν, ὅπου ὅλοι καταλαμβάνομεν εὐθύμως τὰς ὑπισθείσας θέσεις μας.

Πλὴν ἡ λευκούλειος αὐτὴ καὶ ὀρεκτικὴ, εὐγεστος καὶ εὐωδιῶσα μακαρονὰς ἦτις, ὡς ἐξελαστήριον θύμα παχύσαρκος ἔκειτο κατὰ μῆ-

ΜΙΑ ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΟΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ('Ο ποιμὴν εἰς προσοχὴν').

κος τῆς ἐπιμήκους τραπέζης, ἔκτακτοσὶ σχῆμα καὶ τὴν μοσφὴν, μᾶς προσεῖλκυσε ἰδίᾳ τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον, καθόσον δὲν ἔφερε τὴν συνήθη σωληνοειδῆ αὐτῆς περιβολήν.

Τοῦναντίον δὲ ἀπειλεῖτο ἀπὸ μικρὰ τετραγωνοειδῆ ζυμάρια (εἶδος μπακλαβαδάκια) δεδιπλωμένα, πεπληρωμένα ἐκ ἀριτυμένου κρέατος (κυμὰ) μὲ μοσφὴν καὶ χρῶμα προκαλοῦντα στομαχικὴν ἀνατάραξιν.

Διατελούντων δὲ ἡμῶν ἐν ἀπορίᾳ καὶ εὐχαριστήσῃ, ἤρξατο ἡ πιννακικὴ διακομὴ αὐτῆς καὶ καταβρόχθις μετὰ τῶν ἀρίστων διαλογικῶν συζητήσεων.

— Τὶ ὠρεῖα μακαρονὰς, ὁ εἶς.

— Ἀριστούργημα, περίφημον, ὁ ἕτερος.

— Καλλιτεχνικὴ καὶ αὐτὴ, ὁ τρίτος.

— Τὰ πάντα εἰς τὴν ἐντέλειαν, ὁ τέταρτος.

— Ἐκτακτα, ἔκτακτα, ὁ πέμπτος.

Καὶ οὕτω καθέξῃς, ἔλεγον οἱ τρώγοντες.

Μετὰ τὴν μακαρονάδαν παρετέθησαν καὶ ἄλλα ὠρεῖα καὶ ἔκτακτα φαγητὰ, γλυκύσματα, ποτὰ καὶ καρποὶ, ὅτε ἐληκολούθησαν αἱ προσπάσεις καὶ εὐχαὶ ἔμμετροι καὶ περῆαι, τοῦ κ. Σιμελίδου μὴ ἀποκρίνοντος νὰ ἀπαντᾷ ἐπιχαρίτως καὶ ἀστείως ἐπισφραγίζων τὴν καλοπέρασιν καὶ διασκεδασίαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ λαμπροῦ τοῦτου συμποσίου.

(Ἐπείγει τὸ τέλος)

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΦΕΣ

Τὰ πρῶτα καταστήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔπιον τοὺς πρῶτους καφέδες χρονολογούνται ἀπὸ τοῦ 17 αἰῶνος καὶ εὐρέθη, ὅτι ταῦτα ἴσαν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Ὀλλανδίᾳ. Ὁ Ἄλβερτος Ντιμαντεσλάμπ, ὅστις ἐπεσκέφθη τὰς ἀνω χώρας κατὰ τὸ 1637 διηγείται ὡς περιέργον τὸ ποτὸν τοῦτο, «Ἐνα μαυρόνερο τὸ ὅποιον οἱ Πέρσαι καλοῦν Kahwe καὶ τὸ ὅποιον εἶνε κυριολεκτικῶς ἀπεχθές». Ἡ Ἐλισαβέττα τῆς Ὀρλεάνης, εἰς τινα ἐπιστολὴν γραφείσαν κατὰ τὸ 1712, καλεῖ φρικτὸν τὸ ρόφημα τοῦτο, τὸ ὅποιον «ὡς τὸ τσάι ἔχει γέσιν τοῦ καμμένου ἀχύρου καὶ τοῦ καπνοῦ».

Τὸ περιέργον εἶνε, ὅτι καὶ ἐν Ἀνατολῇ πολὲ ἀργὰ ἐγένετο χρῆσις τοῦ καφέ. Οἱ Γαλάται ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι οἱ φαγόντες τοὺς κόκκους τοῦ καφέ ἐψημένους μὲ βούτυρον. Περί τὰ μέσα δὲ τοῦ 15 αἰῶνος, εἰς σοφὸς Ἀραβὶ ἀνεκάλυψε τὸ γευστικὸν ρόφημα καὶ ἀμέσως ἔκαμε μεγάλην φυτεῖαν εἰς Ἰερμένην. Τὸ δὲ 1690 εἰς Ὀλλανδὸς μετέφερε φυτὰ τινα καφέ εἰς Γένουαν. Ἀργότερα τὸ 1727 οἱ Γάλλοι μετέφερον ἕνα φυτᾶριον εἰς τὴν Μαρτινικαν καὶ ἐκείθεν ὁ καφὲς εἰσήχθη εἰς τὴν Βραζιλίαν καὶ εἰς ἄλλα ἀμερικανικὰ κέντρα.

Χ. Γ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

~~*

Ὁ χρωματισμὸς τῶν ἀνθέων

Διὰ τῆς ἐπενεργείας μίγματος θεϊκοῦ αἰθέρου καὶ τινῶν σταγόνων ἀμμωνιακοῦ ἐπὶ τῶν ἀνθέων μέγας ἀριθμὸς ἰωδῶν ἢ ροδίνων τοιούτων μεταβάλλεται εἰς πολὺν ζωηρὸν ὄραϊον πράσινον χρῶμα.

Ἀναφέρομεν μερικὰ παραδείγματα.

Χύνομεν ἐν τινὶ κυπέλλῳ συνήθη αἰθέρα, προσθέτοντες ἐντὸς αὐτοῦ μικρὰν ποσότητα ἀμμωνιακοῦ ρευστοῦ ($\frac{1}{10}$), καὶ ἐμβαπτίζομεν τὰ ἄνθη, ἅτινα θέλομεν νὰ χρωματίσωμεν, ὡς παρίσταται ἐν τῇ ἑνῶντι εἰκόνι.

Μέγας ἀριθμὸς ἀνθέων φυσικῶς κεχρωμα-

τισμένων ἰωδῶς ἢ ροδίνως λαμβάνουσιν ἀμέσως ζωηρότατον πράσινον χρωματισμὸν, ὡς ἐν παραδείγματι, τὸ ροδόχρουν γεράνιον, ἢ ἰόχρους χαμαιδάφνη, ἢ λευκόχρους εσπερίς, ἢ ἰόχρους θλάσις, τὰ ἐρυθρὰ καὶ ροδόχροα ρόδα, τὸ λευκόν (μοσχοκάρυον) τοῦ Μάγνου, ὁ θύμος, ἢ κνανὴ κλιματίς, ἢ κάπνιος, τὸ μειοσοτὶς καὶ τὸ ἡλιοτρόπιον. Ἔτερα δὲ ἄνθη, ὧν οἱ χρωματισμοὶ δὲν εἶνε τῆς αὐτῆς ἀποχρώσεως λαμβάνουσι διαφόρους χρωματισμοὺς διὰ τῆς ἐπαφῆς αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀμμωνιακοῦ αἰθέρου.

Τὸ ποικιλόχρουν γαρόφαλλον μεταβάλλεται εἰς χρῶμα βαθὺ καὶ ἀνοικτὸν πράσινον. Τὰ λευκὰ ἄνθη γενικῶς μεταβάλλονται εἰς κίτρινα, οἷον ἢ λευκὴ παπαροῦνα, τὸ λευκὸν ρόδον, τὸ κνανόγλωσσον, τὸ χαμαίμυλον, ὁ φιλάδελφος, ἢ λευκὴ μαργαρίτα, ἢ λευκὴ εσπερίς, τὸ αἰγόκλιμα, ἢ κύαμος κ.λ.π.

Τὸ ροδίνον γεράνιον μεταβάλλεται εἰς κνανοῦν,

λίαν ἀξιοσημειώτως, ἢ δὲ βαλεριάνα λαμβάνει χρῶμα στακτόχρουν, ὡς ἐπίσης ὁ ἐρυθροῦς μήκων μεταβάλλεται εἰς βαθύτινον ἰόχρουν χρῶμα. Τὰ κίτρινα ἄνθη δὲν ἀλλοιοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀμμωνιακοῦ αἰθέρου. Τὸ δὲ ἀμάραντον, τὸ χρυσάνθεμον, τὸ κίτρινον γαρόφαλλον κτλ. διατηροῦσι τὸ φυσικὸν αὐτῶν χρῶμα ἐντὸς τοῦ ὕγρου τούτου. Ἐὰν θέσετε ἐντὸς πινακίου ποσότητα τινὰ ἀμμωνιακῆς διαλύσεως καὶ ἐντὸς ταύτης ἐν χωρίῳ ἀνεστραμμένον ἐντὸς τοῦ σωλήνος τοῦ ὁποῦ τοποθετήσετε τὰ ἄνθη σας, τὰ μὲν κνανὰ ἰώδη καὶ πορφυροειδῆ θὰ μεταβληθῶσιν εἰς ὠραῖον πράσινον χρῶμα, τὰ ζωηρῶς ὀσινόχροα μελανὰ, τὰ λευκὰ κίτρινα, κτλ.

Ἐὰν τὰ μεταβληθέντα ταῦτα ἄνθη βυθίσετε ἐν καθαρῷ ὕδατι, θὰ διατηρήσωσι τὸ νέον αὐτὸ χρῶμα ἐπὶ τινὰς ὥρας. Μετὰ τοῦτο ἐπανερχονται κατ' ὀλίγον εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν.

Ἐν τέλει προσθέτομεν, ὅτι ἡ ἀμμωνιακὴ διάλυσις ἀναμιγνυομένη μετὰ τοῦ αἰθέρου ἐπενεργεῖ πολὺν ταχύτερον ἢ ὅτε κίνηομεν μόνον χρῆσιν αὐτῆς.

φ. Π.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

~~*

Ἡ ἐλάττωσις τῶν διανοητικῶν δυνάμεων

Ἡ ἐλάττωσις τῶν διανοητικῶν δυνάμεων ἐπίσχεται κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ Ὁσλερ ἀπὸ τοῦ 40 ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκτοτε δὲ μέχρι τελείας ἐξασθενήσεως αὐτῆς αἱ διανοητικαὶ δυνάμεις ὁλοκρῶς χαλαροῦνται, ἢ μὴ μὴ ἀρῶνται, ἢ δὲ κρείως βραδύνει νὰ ἐκδηλοῦνται. Ἄλλ' ἔχομεν καὶ παραδείγματα, ὅπου ἡ κρείως ἐν ἡλικίᾳ 50 καὶ 60 ἔτων ἐπετέλεσε θαύματα, τοῦτα γὰρ δὲ ἐν ἡλικίᾳ κατωτέρᾳ τῶν 40 ἔτων ἐσφαλὲν ἀσυγχωρήτως.

Ἦδη δὲν πρόκειται νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τοῦτο, ἀλλὰ τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν τὰς διανοητικὰς ἡμῶν δυνάμεις, ὅπερ δύσκολον, καθόσον πάντες σχεδὸν φροντίζουσι διὰ τὸ σῶμα, ὀλίγοι δὲ διὰ τὸ πνεῦμα.

Λοιπὸν πρὸς διατήρησιν τῶν πνευματικῶν ἡμῶν δυνάμεων ἀπαιτεῖται διακοπὴ τῆς τακτικῆς ἐργασίας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἢ μῆνα, δις ἢ τρίς τοῦ ἔτους ταξείδια, τροφὴ ποικίλη καὶ ἀραιά, ἔπινος τακτικὸς ἐπιτάωρος ἕως δικτάωρος καὶ ἀποφυγὴ κοπώσεως καὶ ἐξαντλήσεως τῶν μελῶν. Ἐἶνε τὰ μόνα μέσα, δι' ὧν διατηρεῖται ἢ ἀκμὴ τῶν διανοητικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου μέχρι βαθυτάτου γήρατος.

Ο ΔΟΚΤΩΡ

Ο ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΗΣ

Ἦτο ἐνδεκάτη πρωΐνῃ τῆς Κυριακῆς. Ὁ λαμπρὸς ἥλιος διέχεε τὰς φλογεράς του ἀκτῖνας ἐπὶ τοῦ μικροῦ κοιμητηρίου, ἐκτισμένου ἐπὶ ἀνθηροῦ τινοῦ λοφίσκου, ὀπισθεν τῆς παλαιῆς ἐκκλησίας καὶ οὐτινος αἱ μαρμαρίνοι πλάκες τῶν μνημείων κεχωρισμένα καὶ συνεσφιγμένα μεταξὺ τῶν πεπαλαιωμένων περιτολισμάτων ἐκάλυπτον τὴν γλῶσσαν, ἣτις ἤνθιζε μεταξὺ αὐτῶν.

Ἐπὶ τῆς πυκνῆς πρασινάδος, τῆς ἀνυψομένης γύρωθεν τῶν σταυρῶν, κυματίζεε ὑπερπληροῦσα εὐωδίας ἢ ὁσμὴ τῶν θάμνων καὶ τῆς λεβάνδας, ἀνάμικτος μετὰ θερμότητος διαπεραστοκῆς, ἣτις πληροῖ τὸν μικρὸν κήπον, ὅπου ἀναπαύονται οἱ νεκροί, τὰς ὁδοὺς τοῦ χωρίου, ἐρημον τὴν σιγμὴν ἐκείνην καὶ ἐξαπλοῦται μακρὰν, μέχρι τοῦ ἄκρου τοῦ δάσους, εἰς τὴν σκιάν τοῦ ὁποῦ ἀραιοῦται πλέον ἐξαφανιζομένη.

Πανταχοῦ κυριαρχεῖ ἡσυχία, ἢ ἀπέρνιος ἡσυχία τῆς ἐρήμου, ἐνθα οὐδεὶς γίνεται θόρυβος χωρὶς νὰ διεγείρῃ τὴν ἡσυχίαν. Κατὰ διαστήματα ἢ φωνὴ τοῦ ἀλέκτορος ἢ ὁ βρυχηθμὸς τοῦ προβάτου διαπερᾷ αὐτὴν μινυνομένη μετὰ τὸν ἡχὸν παλαιῶν ὀργάνων, οἷτινες ἐξέρχονται ἀπὸ τὰς ἡμικλείστους θυρίδας τῆς ἐκκλησίας συνοδεύοντες τὴν ἄγίαν ψαλμοῦδιαν. Οὐδὲν συγκινητικώτερον τῶν δεητικῶν τούτων ἐκφωνήσεων, αἷτινες πληροῦσι τοὺς ἡχους τοῦ ἀέρος, διερχόμενα ἄνωθεν τῶν μνημείων καὶ συγχέομενοι μετὰ τοῦ συγκεχυμένου θορύβου τῆς ἀπεραντῆς ἐκτάσεως.

Πηγυμένος ἐντὸς τῆς γλῶσσης μεταξὺ τῶν ἐπιτυμβίων σκηνομάτων εἰς ἀνθρώπος κοιμάται, κεκλιμένος ἐπὶ τῆς πλάτης του, καὶ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἔχων ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς, τὸ πρόσωπον μόνον προφυλαγμένον ἀπὸ τὸν γυρὸν τοῦ πύλου του, ἄλλοτε σταχτοχρόου, καὶ νῦν ἄνευ στήματος καὶ τοῦ ὁποῦ οἱ καιροὶ μετῆλαξαν τὸ χρῶμα, ἀφήσαντες πλατείας κηλίδας λίπους καὶ βροχῆς ἐπ' αὐτοῦ. Τὰ ἐνδύματά του ἔχουσιν ὡς ὁ πῖλος. Ἀποκλινέονται ἀμφότερα παρελθὸν κἄπως εὐπορον, ἀλλ' ὁ καιρὸς τὰ κατέτριψε, ἐφθίρε καὶ ἠλλοίωσε ἢ δὲ δὲν εἶνε ἄλλο ἢ ῥάκη. Ἐκ τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ ἐφθαρμένων καὶ ἐσκοτισμένων διακρίνονται οἱ γυμνοὶ πόδες του.

ὑπὸ τὰ ῥάκη ταῦτα, ὁ ἀνθρώπος οὗτος ὅστις κοιμάται εἰς τὴν θέσιν ταύτην, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κρυβῆ ἐπὶ πολὺ, εἰς ἐκεῖνον ὅστις θὰ παρετήρει τὴν πραγματικὴν του κατάστασιν. Ἐἶνε πῖς τυχοδιώκτης βεβαίως, ὅστις ἦλθεν ἐκεῖ, ἔπεισε μᾶλλον ἵνα ἀναπαυθῆ, ἢ ἵσως ν' ἀποθάνῃ. Ἐάν τις τὸν παρετήρει καλῶς, παρὰ τὰς ῥητίδας καὶ τὴν κόμην του, ἦτις ἤρχιζε νὰ λευκαίνεται, δὲν θὰ διέκρινε γέροντα. Ἄλλ' ἡ δυστυχία περισσότερο ἀπὸ τὴν ἡλικίαν εἶνε ὀλεθρία εἰς

τὸ σῶμα καὶ ἀναμφιβόλως θὰ ὑπέφερε πολὺ, διότι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν μέχρι τοῦ ταραχώδους του ὕπνου, ἀπεδείκνυν μίαν ἀφόρητον κόπωση καὶ σφοδρὰν πάλιν πρὸς τὴν ζωὴν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθε νενικημένος.

Ἐν τούτοις, κοιμάται καὶ κοιμάται μετὰ πνευρτώδη καὶ βαρὴν ὕπνον, ὅστις ἀνατινάσσει τὸ ταλαίπωρον του σῶμα, ὅλως σεντετριμμένον, ὡς ἐὰν αἱ σκληραὶ στερήσεις, τὰς ὁποίας ὑποφέρει πρὸ πολλοῦ διαρκῶν καὶ εἰς αὐτὴν εἶ τὴν μικρὰν ἀνάπαυσιν, ἦν ἦλθε νὰ εὖρη ἐνταῦθα. Τὸ ἐξωγούμενον στήθος του βογκᾷ καὶ ὡς ὑπὸ τὴν ἐνόχλησιν θλιβεροῦ τινοῦ ὄνειρον ἀπὸ τὰ χεῖλη του ἐξέρχονται γογγισμοί. Ἄλλ' οὐδὲς τοὺς ἀκούει. Ἡ φωνὴ τοῦ ἱερέως, ἣτις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας ψάλλει τὸ εὐαγγέλιον κυριαρχεῖ τούτων καὶ τοὺς ἐμποδίζει νὰ φθάσουν μέχρι τῶν τοίχων τοῦ μικροῦ κοιμητηρίου, ὅπου θνήσκουν πηγυμένοι.

✦

Κατὰ τὴν σιγμὴν ταύτην, εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας τῶν νεκρῶν, ἴστατο λεπτὴ σκιὰ γυναικός, χωρὶς τὴν ἐνδυμασίαν, ἐγγενὴς ὅμως τὴν χάριν καὶ τὸ ὄψος. Φέρει μελανὸν ἔδυμα καὶ τὸ κάλυμμα τῶν ὀφθαλμῶν, ὅπερ καλύπτει τὸν ἄπλοῦν της πῖλον, ἀνευ ἀνθέων καὶ ταπεινῶν, ἀλλ' εἶνε τόσον ὠραῖον ἐπὶ τῆς μελαγχροῦν τῆς κόμης. Ὑπὸ τὴν σκιάν δὲ τοῦ πέπλου, ἢ λεπτὴ ἀλλὰ καὶ μετ' ἀγχολικὴ μορφή της φαίνεται ὠχρὰ, μετ' ἴχνη δακρῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ εἶνε νέοι, τὸ βλέμμα ἀσπρὸν, βλέμμα παρθένου. Ἄλλ' ἡ λύπη εἶνε ἀποτυπωμένη καὶ προδίδει ἐκφρασιν δεινὴν.

Με βῆμα βραδὺ καὶ τὸ σῶμα κεκλιμένον ἢ νεοφερμένη προχωρεῖ μεταξὺ τῶν μνημείων. Τὰ βήματά της τὴν φέρουν πρὸ τῆς θέσεως, ἐνθα ἦτον ἐξηλωμένος ὁ κοιμώμενος ἀνὴρ. Μέχρι τῆς σιγμῆς ταύτης καὶ ἀφ' οὗτου εἶχεν ἐσέλθῃ εἰς τὸ κοιμητήριον, δὲν τὸν εἶχεν ἀνιληφθῆ, ὡς ἐπίσης δὲν τὸν διέκρινε, καθόσον ἢ γλῶσση ἦτον ὑψηλὴ ἢ ὅτε εὐρέθη ἔμπροσθέν του. Ἐκ πρώτης ὄψεως, τὸ μέγα αὐτὸ ἀκίνητον σῶμα, κεκαλυμμένον μετὰ τὰ ρακένδυτα ἐνδύματα, τὴν ἐτρούμαξεν.

Καταληφθεῖσα δὲ ἀφῆκεν ἐκ φόβου, ἐξέβαλε κραυγὴν καὶ ὀπισθοχώρησε σταυροῦσα τὰς χεῖρας. Κατόπιν ἐνθαρυνθεῖσα, παρατηρεῖ καλῶς ἄλλοτερον τὸν δυστυχῆ, ὅστις τῆς ἠμλόδιζε τὴν ὁδόν, ἐννοεῖ δὲ ὅτι κοιμάται καὶ τὸν αἰσθάνεται τόσον ἀδύνατον, τόσον καταβεβλημένον, ὥστε παύει τοῦ νὰ φοβῆται.

Προσκλίνουσα δὲ καὶ ἐγγίζουσα τὸν ὁμῶν του :

— Κύριε, τῷ λέγει. Ἄλλ' ὁ ἀνθρώπος δὲν κινεῖται, ὅτε ἐκ νέου τὸν καλεῖ :

— Κύριε! Κύριε!

Χωρὶς νὰ κινήθῃ οὗτος ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλ-

μούς, ἀκόμη ὑπνώδεις καὶ μὲ φωνὴν θλιβερὰν ἐφέλλισι :

— Τί μὲ θέλετε ;

— Ἀπομακρυνθήτε, κύριε, ὑπάγετε μακρύτερον. Ἦθελα νὰ γονυπετήσω εἰς τὴν θέαν, ὅπου ἐδρίσκεσθε.

— Διατί εἰς αὐτὴν καὶ ὄχι εἰς ἄλλην ; ἤξιζε τὸν κόπον νὰ μὲ ξυπηγήσετε ;

— Ἀλλά, ἐκοιμάσθε εἰς τὸν τάφον τῆς μητρὸς μου.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας, ἐγείρεται καὶ παρατηρεῖ τὴν θέαν, ὅπου ἀνεπαύετο ἡ κεφαλὴ του, ἐπὶ σωροῦ ἀνθέων, ἧμιν περιεβίβαστο κατὰ μῆκος ἐνὸς σταυροῦ. Καὶ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ σκιὰ πρὸς σιγμὴν ἐσκίασε τὸν ὕπνον του, ἀέγρωσεν :

« Ἐνθάδε κείται ἡ Μαγδαληνὴ Λεσκό ».

Διὰ μίᾱς πηδήσας ἐβρέθη ὄρθιος.

— Εἰσθε ἡ κόρη τῆς Μαγδαληνῆς Λεσκό, αὐτὴν ὅπου ὀνομάζουσι μικρὰν Ἰωάνναν ; τὴν ἐρωτᾷ ἔκπληκτος.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας, αἰτινες τὴν συνεικίνησαν σφόδρα, ἡ νεανὶς ἀνεσκιώθησεν.

— Ἐγνωρίσατε τὴν μητέρα μου ; ἠρώτησε τεταραγμένη.

Ἦουχότερος ἐκεῖνος, ἀπήντησεν :

— Εἶνε καιρὸς, πολὺ καιρὸς ἦσο τότε ἓνα κοριτσάκι, ἐγὼ δὲ ἤμην στρατιώτης.

Κατὰ τινὰ νύκτα ἐφιλοξενήθη ἐκεῖθεν διερχόμενος. Δι' αὐτοὺς ἡμῖν καὶ εἶμαι ἄγνωστος, ἡμῖν ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἐπαινεῖσιν. Ἀλλὰ ἐκράτησα καλὴν ἀνάμνησιν τῆς φιλοξενίας των καὶ τὸ γεγραμμένον ὄνομα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σταυροῦ, μού τοὺς ἀνεξωγοῦσεν... τοὺς ἐνεθυμήθη... καθὼς εἰς τὰς ἐδύχαις καὶ ποθνητὰς ἡμέρας... Προσευχῆθη, μικρὰ μου καὶ συγχώρησόν με, ἐὰν σὲ ἀπησχόλησα πρὸς σιγμὴν καὶ κατέλαβα τὴν θέαν, ἡ ὁποία δὲν ἀνήκει παρὰ εἰς ὑμᾶς.

Καὶ μετέβη νὰ καθήσῃ μακρύτερον, ἐπὶ μίᾱς λευκῆς πλάκας, ὅπου ἔμεινεν μὲ τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τὸ μέτωπον ἐντὸς τῶν χειρῶν.

Ἡ Ἰωάννα ἔγονυπέτησεν, ὅπως προσευχῆθη. Ἀλλ' ἡ παρουσία τοῦ τυχοδιώκτου, ἡ φωνή, ἧμιν ἀντιχεῖ ἀκόμη εἰς τὸ σῶς τῆς, τὸ βλέμμα του, τὸ ὁποῖον νομίζει, ὅτι τὴν ἀκολουθεῖ, ὅλα ταῦτα ἐτάρασαν τὸν λογισμόν τῆς. Καὶ συντομεύσασα τὴν προσευχὴν τῆς, ἠρέθη ὅπως ἀναχωρήσῃ. Αἰφνης, ὅμως διὰ μίᾱς ἐρωτήσεως ὁ ἄνθρωπος τὴν ἔσταματᾷ.

— Λεσποινίς, τῆ λέγει, θέλετε νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε νὰ σᾶς συνοδεύσω εἰς τὴν οἰκίαν σας καὶ νὰ μοῦ δώσῃτε τι νὰ φάγω ; ἀποθνήσκω τῆς πείνης ;

— Ἐλθετε ! ἔλθετε, ἐφώναξεν ἡ Ἰωάννα, ὡς ἐξ ἐνστίκτου καὶ παρὰ τὴν θέλησίν τῆς.

Μετ' ὀλίγον εἰς τινὰ οἰκίον τοῦ χωρίου, ὁ ἄνθρωπος οὗτος δευπνᾷ. Ἐν τεμάχιον χοιρίου κρέατος, τυρὸς, ἄρτος, μῆλιθς, ἀποτελοῦν τὸ δείπνον του. Σερμὴ εἶναι ἡ τροφή του. Ἀλλὰ δι' ἓνα δυστυχῆ, ἀποσυνειθίσαντα νὰ τρώγῃ, ὅταν πεινᾷ, καὶ νὰ πίνῃ ὅταν διψᾷ, τὸ δείπνον αὐτὸ ἦτο βασιλικόν. Ὁ τυχοδιώκτης δὲν τρώγει... καταβροχθίζει... Ἡ δὲ Ἰωάννα σιωπηλῆ, ἵσταται ὄρθια ἔμπροσθέν του. Πρὸ μίᾱς ὥρας τὸν ἐφοβήθη. Ἦδη δὲν τὸν φοβεῖται πλέον, διότι εἰς τὰ βλέμματα, τὰ ὁποῖα ὑποκλέπτων τῆς οἴπτει, ἠρνόησε τὸ ἔφος φιλοσόφου ἐνδιαφέροντος, καὶ τι ὡς σεβάσιμον καὶ προσπεποιημένον καὶ τὸσον ἀθῶον, τὸσον σεμνόν, ὥστε δὲν ταράσσεται οὔτε φοβεῖται. Ἀλλὰ μόλις ἐτελείωσε τὸ δείπνον του, ἐκ νέου ἐρωτᾷ :

— Εἶναι πολὺς καιρὸς, ὅπου ἀπέθανεν ἡ μήτηρ σας ;

— Τετὰ ἔτη.

— Ποία ἦτο ἡ ἀσθένειά τῆς ;

— Ἡ λύπη, ὅπου ἔχασε τὸν σύζυγον τῆς.

— Ἀπέθανε καὶ αὐτός ;

— Ὁχι, ἀλλ' ἦτον ἄπιστος εἰς τὰ καθήκοντά του. Ἡμέραν τινὰ ἀνεχώρησεν διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ μίαν γυναῖκα, ἐγκαταλείπων τὴν ἰδίαν του καὶ μετ' αὐτῆς τὸ τέκνον του.

— Ἡ μακαρίτης τὸν ἐσυγχώρησε ;

— Πρὶν ἀποθάνῃ, τὸν κατηράσθη.

— Καὶ οἷς ἐκάματε ὡς αὐτῆ ; Εἶναι κατηραμένος καὶ ἀπὸ οὗς ;

— Ἡ μήτηρ μου μὲ ὥρτισε νὰ μὴ τὸν συγχωρήσω ποτέ. Ἄλλως τε, διαί νὰ συγχωρήσω ; Δὲν τὸν ἐγνώρισα, τὸν δύστυχον αὐτόν. Ποτὲ δὲν μὲ ἐνηγκαλίσθη, δὲν ἤκουσα νὰ προσφέρουν τὸ ὄνομά του παρὰ ἐν μέσῳ δακρῶν ἀπελιπισμοῦ τῆς μητρὸς μου. Δὲν ἔχω εἰς τὴν καρδίαν μου οὐδεμίαν ἐνθύμησιν, ἦτις δύναται νὰ τὸν ὑπερασπίσῃ. Ἐὰν ἐμεγάλυνα εἰς τὴν λύπην καὶ τὸ πένθος, χάρις αὐτοῦ ἐδρίσκομαι μόνη εἰς τὸν κόσμον... Δὲν μοῦ ἔμαθον παρὰ νὰ τὸν μωῶ.

Ἐνῶ ἡ νέα ὀμιλεῖ μετὰ σφοδρότητος, μία ἄσπονδος μνησικακία ἀναφαίνεται εἰς τὸ βλέμμα τῆς καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔκρυψε τὴν κεφαλὴν. Ὄταν δὲ ἐτελείωσεν, ἠρώτησεν τὸ στόμα, ὡς νὰ ἠθέληεν νὰ ὀμιλήσῃ. Ἀλλ' αἱ λέξεις ἐξέπνευσαν ἐπὶ τῶν χειλέων του, καὶ ἐσιώπησεν. Μία παράκλησις μὲ ἀγωνίαν ἀνίμικτος διαπερᾷ τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἐκπνέει καὶ αὐτῆ, χωρὶς νὰ προσφωβῆ.

— Θέλετε τώρα νὰ κοιμηθῆτε εἰς τὸν ἐξώστην, τῶ λέγει ἡ Ἰωάννα. Ὑπάρχει κλωρὸν ἄχυρον.

— Ὁχι, ἐδχαριστῶ ἀπαντᾷ ἐκεῖνος, ἐγειρόμενος μετὰ κόπον.

— Θέλετε νὰ ἀναχωρήσετε, χωρὶς νὰ ἀναπαυθῆτε ;

— Μὲ ἀναμένουν εἰς τὴν χώραν.

Ἡ Ἰωάννα δὲν ἐπέμενεν. Τότε διευθύνεται μὲ βαρὺ βῆμα εἰς τὴν θύραν. Ἀλλὰ πρὶν ἐξέλθῃ σταματᾷ, καὶ μετὰ συστολῆς λέγει :

— Θέλετε νὰ μοῦ κάμειτε ἐλεημοσύνην ἐνὸς ἀσπασμοῦ, μικρὰ ;

Τίποτε εἰς αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν δὲν ἐξέπληξε τὴν Ἰωάνναν, τὸσον ἦτο πατρικὸν τὸ ἔφος, τὸσον ἐδείκνυεν ἐγνωμοσύνην καὶ σέβας. Προχωρεῖ, προσφέρει τὸ μέτωπόν τῆς εἰς τὰ τρέμοντα χεῖλη του, αἶψα τὴν ἠσπάσθησαν, ὡς ἐὰν ἠσπάζοντο ἱερὸν τι κειμήλιον.

Αἱ χεῖρες τοῦ τυχοδιώκτου ἐσταυρώθησαν τότε, ὡς ἀπῆ' πισμένη κίνησις, ἐνῶ ἡ Ἰωάννα δὲν ἐννοεῖ τίποτε. Δὲν παρατηρεῖ παρὰ ἐν μόνον πρᾶγμα, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς κλαίει... Δι' αὐτόν, κατησχυμένον ἐκ τῶν δακρῶν του καὶ πρὸς ἐξήγησιν, ἐφέλλισεν :

— Ἄλλοτε ἔχασα καὶ ἐγὼ κόρην, ἦμιν σᾶς ὁμοιάζεν.

Καὶ ἀνεχώρησεν.

Ἡ Ἰωάννα τὸν ἀκολούθησεν εἰς τὴν ἐξώθυραν καὶ ἔμεινε συγκεινημένη, παρατηροῦσα αὐτόν νὰ στρέφεται πολλάκις, ὅπως τὴν χαριετίξῃ μέχρι τῆς σιγμῆς ὅπου, εἰς τὴν στροφῆν τῆς ὁδοῦ ἐχάθη πλέον.

— Ταλαίωρε ! ἐψιθύρησεν, ἀπερχομένη.

ANTIGONH Π...

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΠΙΒΛΑΒΗΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑ

Ἡ τοσαύτη τάσις τῆς συγχρόνου κοινωνίας εἰς τὰς αὐτοκτονίας, μοι ἔδωκε πολλάκις ἀφορμὴν, ἵνα ἐξερευνήσω τὰ βαθύτερα αἰτία τῶν αὐτοκτονούντων. Διατί ἄρα γε οἱ τοῦ 20οῦ αἰῶνος ὁδοιπόροι προβαίνουν τὸσον εὐκόλως εἰς τὸ ἀπονενομημένον τοῦτο διάβημα καὶ ἐπιζητοῦσι μετὰ τόσης προθύμῃς διαθέσεως τὴν ὑγρὰν τοῦ τάφου πλάκα ; μήπως ἔνεκα οικονομικῶν ἢ ἐρωτικῶν λόγων ; ἢ ὡς ἐκ τῆς συγχρόνου νευρασθενείας, ὡς ἰσχυρίσθησαν ἰατροί τινες ; Αἱ ἀκόλουθοι ὅμως σκέψεις μου, μὲ ἐπεισαν, ὅτι δὲν εἶνε οὗτοι οἱ πραγματικοὶ λόγοι τῶν συνεχῶν αὐτοκτονιῶν, ἄς βλέπομεν καθ' ἑκάστην πομπῶδως περιγραφόμενας εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης ἰδίως καὶ αἰτινες κατέστησαν ἐπιδημία ἐπιβλαβῆς εἰς τὰς συγχρόνους κοινωνίας.

Ἐὰν οἱ οικονομολογικοὶ λόγοι ἦσαν μίᾱ αἰτία τῆς αὐτοκτονίας, τότε ἔπρεπε νὰ συμβαίνον πολλὰ συνεχεῖς αὐτοκτονίαι εἰς πᾶσαν ἐποχὴν, διότι ἡ ἔνδεια καὶ αἱ συνακολουθοῦσαι ταύτην ἀθλιότητες τῆς ζωῆς, δὲν ἔλειψαν οὐδὲ θὰ λείψωσιν ἐκ τῆς σφαίρας ταύτης τῶν

δοκιμασιῶν, ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἀνθρωπότης. Ἐν τούτοις ἡ σημερινὴ τάσις τῶν αὐτοκτονιῶν εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐποχὴν προγενεστέρην παρετηρήθη μὲ τόσην ὀξύτητα. Συνεπῶς δὲν ἔχει βασιμότητα ἢ προβαλλομένη αἰτία τῶν οικονομικῶν δυσχερειῶν, διότι ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω παρατηροῦμεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολλοὺς ἐνδεεστέρους τῶν αὐτοκτονούντων, οἷντες προτιμῶσι νὰ σύρωσι τὸ κατεσκληρὸς σαρκίον των ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι τελευταίας πνοῆς ἢ νὰ αὐτοκτονήσωσιν, ἐπειδὴ ὡς ἀληθεῖς χριστιανοί, ἔχουσι πεποιθήσιν, ὅτι ἐν τῇ ὑπομονῇ τῶν προσκαίρων θλίψεων τῆς ζωῆς, θὰ ἀμειφθῶσιν ἐν τῇ μελλούσῃ, ὅτε λήγουν τὰ δεινὰ τοῦ παρόντος

Προσέτι οἱ ἐρωτικοὶ λόγοι δὲν εἶνε κυρία αἰτία τῶν αὐτοκτονούντων, διότι οὗτοι προέρχονται ἐκ τῆς ἐπιπολαίου καὶ κακῆς ἀντιλήψεως τῆς πραγματικῆς ἀγάπης, ἧτις πρέπει βεβαίως νὰ προὔπαρξη μεταξὺ τῶν μελλόντων νὰ συζευχθῶσι καὶ ἦτις εἶνε προῖον ἀγνῆς καρδίας, διαπλασθείσης ἠθικοκοινωνικῶς καὶ θρησκευτικῶς, καίτοι πολλάκις ἡ ἀγνότης παρανοεῖται ὑπὸ τῶν πολλῶν, ὡς διὰ τῶν ἐπομένων στίχων λέγει ὁ ποιητής :

«...Καὶ ἂν ποτὲ τίχῃ κἀνεὶς νὰ κέκτηται καρδίαν,
Αἰσθανομένην ἴσως, μὲ πίστιν ἀγαπῶσαν,
Παρατηρῶν τοῦ ἔρωτος τὴν τόσην ἀσχημίαν,
Τυχῶς τὴν καρδίαν του θὰ ἴδῃ ἐρωτιῶσαν.

✱✱

Ἐν τὴν ψυχὴν σου εἰγενὴ αἰσθήματα κ-ομιῶσι,
Καὶ πειραθῆς μ' ἀγρότητα καὶ λίστιν ν' ἀγαπήσης,
Θέλεις ἴδῃ, ὦ δυστυχῆ, αἰσχρὸς νὰ σ' ἀπατώσῃ,
Καὶ ἀναιδεῖας ἔραστων ἀπίστους θὰ γνωρίσης».

Ὅστε καὶ οἱ αὐτοκτονούντες ἐξ ἔρωτος, δὲν ἔχουν βάσεις σταθεράς, προσερχομένας ἐκ τῆς ἀληθοῦς ἠθικοκοινωνικῆς καὶ θρησκευτικῆς μορφώσεως.

Τὸ ὅτι δὲ καὶ ἡ νευρασθένεια δὲν εἶνε οὐσιώδης λόγος τῶν αὐτοκτονιῶν, ἀλλ' ἡ ἠθικὴ σαπρία, ἦτις τείνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸν πολλαπλασιασμόν τῶν νευρασθενικῶν καὶ ἐκφυλῶν, τὸ ἐβροντοφώνησεν ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Ἰταλικοῦ Συνεδρίου τῶν γυναικῶν, μίᾱ ἐκ τῶν ἀριστα πεπαιδευμένων μελῶν αὐτοῦ.

Κυρία λοιπὸν αἰτία τῶν συνεχῶν αὐτοκτονιῶν εἶνε ἡ ἀηδία τῆς ζωῆς, προσερχομένη ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἀληθοῦς πίστεως καὶ γνώσεως περὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ βίου, ἦτις συνεπιφέρει τὴν ἀνησυχίαν τῆς ψυχῆς, ὡς λέγει καὶ ὁ μέγας μαθηματικὸς Cauchy : « ἡ ἀνησυχία τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ἀβεβαιότης τῆς σκέψεως εἶνε ἐκεῖνο, ὅπερ προξενεῖ ἐνίοτε τὴν ἀηδίαν πρὸς τὴν ζωὴν καὶ δύναται νὰ ὠθήσῃ μέχρις αὐτοκτονίας ».

Ἐκ Πατρῶν

ΓΕΩΡΓ. Π. ΚΑΛΛΙΟΝΤΖΗΣ
(δημοσιογράφος)

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Κάλλιστον μέσον κατά τῶν μυτῶν

Κατασκευάζομεν ἴξον (κόλλαν) ἐκ δύο μερῶν κραιβελαιῶν (ἢ ἄλλου εὐθινοῦ ἐλαίου καὶ ἐνὸς μέρους καλοφωνίου τριηκότου (λυωμένου). Μετὴν κόλλαν αὐτὴν ἀλείφομεν λεπτὰς βέργας, τὰς ὁποίας προσαρμύζομεν εἰς γάστρας πλήρεις ἄμμου, τοποθετημένας ἐντὸς τῶν δωματίων. Αἱ μυτῖαι προσκολλῶνται ἀθροῖαι εἰς τὰς βέργας.

Κόλλα διὰ μάραθα

Τρίβομεν πλίνθους ἢ κεράμους εἰς λεπτοτάτην κόκκιν καὶ ἀναμνύομεν αὐτὴν καλῶς μετὰ ἴσον ποσὸν λιθαργύρου εἰς λεπτὴν κόκκιν καὶ κατεργαζόμεθα τὸ μίγμα μετὰ λινέλαιον μέχρις οὗ λάβωσιν σύστασιν κόλλας. Αἱ προσκολλητέαι ἐπιφάνειαι πλύνονται ἐπιπολαίως δι' ὑγροῦ σπόγγου, διὰ νὰ μὴ διειδύσῃ τὸ ἔλαιον εἰς τὸν λίθον καὶ ἔπειτα ἀλείφονται μετὰ τὴν κόλλαν. Διὰ ταύτης δυνάμεθα νὰ ἐπιχρίσωμεν ἐπίσης ταράτσας. Ἐν δὲ σχηματισθῶσιν ρογμαὶ εἰς τὸ ἐπίχρισμα, τὰς πληροῦμεν διὰ νέας μάρας.

ΠΑΝΤΕΣ ΔΥΣΗΡΕΣΤΗΜΕΝΟΙ

Ὅστις βρυνθῆ τὸν κόσμον τοῦτον, φιλοσοφεῖ καὶ ὁ φιλοσοφῶν μηκτυρίζει τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα. Τὸ ἴδιον πκθίνων καὶ ἐγὼ, ἠρώτησα πολλούς, ἂν εἶνε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν καὶ μοὶ ἀπήντησαν ὡς ἐξῆς, ἀποφασίσας ν' αὐτοκτονήσω ἐν τέλει.

Ὁ μεγαλέμπορος. Δὲν εἶμαι ποσῶς εὐχαριστημένος.

Ὁ μικρέμπορος. Εἶμαι ἀπογοητευμένος.

Ὁ εἰσοδηματίας. Ἐδερύνθη τὸν κόσμον.

Ὁ τραπεζίτης. Δὲν εἶνε εὐχάριστος ἡ ζωὴ μου.

Ὁ δημοκράτης. Δὲν εἶμεθα διόλου καλὰ.

Ὁ βασιλικός. Περιβλλόμεθα ἀπὸ πλείστους κινδύνους.

Ὁ ἀναρχικός. Ὁ θάνατος μετὰ ἀπειλεῖ δικαίως.

Ὁ βουλευτής. Εἶμαι ὑπηρέτης τοῦ κόσμου.

Ὁ ἰθιοποιός. Εἶμαι τὸ πικρὸν ἐκάστου.

Ὁ στρατιωτικός. Ἡ πειθαρχία τοῦ στρατοῦ μετὰ θνατώνει.

Ὁ ἱερεὺς. Ἡ ἀμνηστία μετὰ πνίγει.

Παρέλειψεν τὴν γυναῖκα καὶ τὸν πένθητι καὶ ἰδοὺ τί μοὶ ἀπήντησαν :

Ὁ πένθης. Ἐν εἶχον χρήματα, ἄχ, θὰ ἦμην πολὺ εὐτυχής.

Ἡ γυναῖς. Ἐν ἦμουν ὠραία, ποτὲ δὲν θὰ ἐδυστύχουν.

Λοιπὸν μετέβην ν' αὐτοκτονήσω καὶ καθ' ἡν στιγμὴν ἐξῆγον τὸ βεβόλθερ μου, παρετήρησα γύρω μου μὴ μετὰ παρατηρήσῃ τις καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν γαλήνιον καὶ λαμπρῶς κεχρυσωμένον,

τὴν φύσιν ἤσυχον καὶ γελῶσαν, δύο παιδάκια εὐχαριστημένα νὰ παίζουσι καὶ μίαν εὐμορφὴν γυναῖκα, διαβκίνουσαν, νὰ μειδιᾷ.

— Ἄλλὰ, εἶπον, πῶς πάντες οὗτοι φκίνονται εὐχαριστημένοι ;

Καὶ ἔτρεξα πρὸς τὴν ὠραία.

— Εἶσαι εὐχαριστημένη ; τὴν ἐρωτῶ.

— Ὅχι ποσῶς, μοὶ ἀπαντᾷ, μετὰ ἠπήτησαν.

Ἐτρεξα καὶ πρὸς τὰ παιδία, ἀλλὰ φεῦ ! τὸ ἐν κατόπιον τοῦ ἄλλου ἐπιπτον ἀστοχοῦντα ἐντὸς τοῦ πρὸ αὐτῶν χκίνοντος λάκκου !

Ἡ καρδιά μου ἐπνίγετο, ἔτρεξα καὶ τὰ ἐσσωσά καὶ ἀμέσως τότε ἡ ψυχή μου ὄρμεφύτως ἀνεκουφίσθη !

Ἐχαριστήθη δὲ τὸσον πολὺ, ὥστε ἔκτοτε μοὶ φκίνεται, ὅτι κατέχω τὸν οὐρανόν, διότι ἐπραξατὸ καλόν !

Καὶ ἤδη εἶμαι εὐχαριστημένος !

Φρικ.

ΓΙΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΑΡΡΩΣΤΟΣ

ΑΡΡΩΣΤΟΣ *Γιατρε μου τὸ νιστέρι σου ἔχει ἀγρία ὄφι προσπάθησε τὸ χέρι σου ἀνάλαφρα νὰ κόψῃ.*

Ἄληθινά, πολὺ ποῶ ! πρόσεξε μὴ μοὶ βγάλης ἄδικα κρέας ζωντανὸ ἐκ τῆς πολλῆς σου ζάλης.

Ὅταν θὰ ῥάγῃς τὴν πληγὴν μετὰ τὴν χροσὴν βελόνην κέταξε αἷμα νὰ μὴ βγῇ καὶ μ' ἀρχινίσουν πόνοι.

Θέλω πολὺ ναρκοτικὸ αἰθέρα, κοκκαῖνη, τὸ πικρὸ καλὸ σου γιατρικὸ τοῖς πόνοισ μου νὰ σβήνῃ

ΓΙΑΤΡΟΣ *Εἶνε πολὺ τὸ πρῆξιμο, τῶχαις παραμελήσει καὶ ἐπάνω εἰς τὸ σκίσιμο ὁ πόνος σου θ' ἀξήσῃ.*

Θέλει νιστέρι κοφτερό, χέρι πεπειραμένο, καντήριο, ναρκοτικὸ, κουράγιο ξακονομένο.

ΑΡΡΩΣΤΟΣ *Βλέπω τὰ δύο τὰ στενά καὶ γὰ νὰ μὴν πεθάνω ἀποφασίζω ἀληθινὰ ἐγχείρησι νὰ κάνω !*

Σὰν τὸ βῶδι ποὺ μουγγρίζει ἔτοι πόνοσα καὶ ἐγὼ καὶ ἡ καρδιά μου τὸ γνωρίζει πῶς φοβοῦμαι τὸ γιατρό !

Μὰ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθειαν τὸ λεπίδι οἱ γιατροὶ ἂν μᾶς καλοῦνε τὰ σίθνια εἶνε φίλοι μᾶς— ἔχθροι.

ΜΙΑΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΑΘΗΝΑΙΟΝ

Εἰς τὸ κομψὸν καὶ ρομαντικὸν αὐτὸ θέατρον ἔλα ἀνεκαίρισθησαν. Νέα καθίσματα, νέα αὐλαία ἀπὸ βι-

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

λοῦδον, νέα σκηνογραφία, ἐπίπλωσις καὶ σαλόγια ἀπὸ τῶν κ. Λαγκαδῶν. Ἡ σκηνὴ ἠξήθη κατὰ 4 μέτρα

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΛΕΝΑΡΔΟΣ

εἰς τὸ βάθος. Οὕτω λοιπὸν μετὰ ἄλλα αἰτῶν καιροῦ, καὶ

μετὰ τὸν δροσῶλονστον καὶ μοσχοβολοῦντα ἔγαντι κῆπον τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, θὰ εἶνε κατὰ τι ἔξοχον καὶ θὰ καταστῇ ὠρισμένως τὸ πλέον πολυσύχναστον θέατρον ἀπὸ ἄλλων τῶν ἄλλων. Εἰς αὐτὸ πρωταγωνιστοῦν ἡ μοναδικὴ τραγωδία μας κ. Βασιλεία Στεφανοῦ καὶ ὁ ἀριστος δραματικός μας κ. Εὐάγγελος Δελενάρδος. Θὰ παίζουσι, κωμῶδιαι, δράματα, ἐδέλλια καὶ Ἑλληνικὰ ἔργα, θεαματικὰ πρὸ πάντων. Τὸν θίασον ἀποτελοῦν: Ἡ νεαρά καὶ χαριτωμένη καλλιτέχνης δὲς Κατίνα Δελενάρδος, ἀδελφὴ τοῦ πρωταγωνιστοῦ, αἱ κ. κ. Βασ. Στεφανοῦ, Κωστοπούλου, Μαρία Γεωργοπούλου Γαβαθιώτου, Κοκκοδάκη, Γιολάνου.

— Καὶ οἱ κ. κ. Δ. Ταβουλάρης, Εὐάγγ. Δελενάρδος, Μαρίας Λαζαρίδης, Βαρθέλης, Κοκκοδάκης, Γεωργόπουλος, Σάββας, Ζαφειρόπουλος, Σαραντιδης.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Εἰς τὸ «Πανελλήνιον» ὁ κ. Παντόπουλος, ὁ βασιλεὺς τοῦ γέλωτος. Διότι οὕτω καὶ μόνον δύναται νὰ ὀνομασθῇ ὁ Εὐάγγελος Παντόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τὸσον καιρὸν μᾶς ἔλειπεν, ἔρχεται πάλιν νὰ μᾶς παρουσιάσῃ νέα θαύματα καὶ νέας ἐκπλήξεις. Πρωταγωνιστεῖ αὐτὸς μετὰ τῆς θυγατρὸς του κ. Ἀρτέμιδος Κυπαρίσσης. Ὁ θίασος τοῦ κ. Παντοπούλου θὰ παίζῃ κωμῶδιαι, ἐπιθεωρήσεις καὶ ὀπερέτας. Τὸ θέατρον ἀνεκαίρισθη ἐντελῶς, προσετέθη καὶ ἐξέδρα περιλαμβανούσα περὶ τὰ 500 ἀτομα, ἠεὶ ἐγένθη ἡ εἴσοδος αὐτοῦ κλπ. Ὁ θίασος εἶνε τέλειος καθ' ἑαυτὸν, τὸν ἀποτελοῦν δὲ :

Αἱ κ. κ. Ἀρτεμὶς Κυπαρίσση, Δαμάσκου, Γεωργιάδου, Ροζᾶν Μουστάκα, Μαγ. Φιλιππίδου, Φωτ. Φιλιππίδου, Ἀγαρωστοπούλου, Δημητράκοπούλου, Δημητριάδου, Βλασοπούλου, Καραβασίλη, Μαρκίδου, Μαστοράκη, Μιχαλοπούλου.

Καὶ οἱ κ. κ. Εὐάγγελος Παντόπουλος, Ροζᾶν, Βαρθέλης, Φιλιππίδης, Καμβύσης, Δαμάσκος, Γεωργιάδης, Τερζάκης, Δημητράκοπουλος καὶ Τσαμαδός.

Ὁ θίασος θὰ παίζῃ «Τὰ Τραγοπηδήματα» τὴν «Εὐθυμον Χίρα» τὸν «Σκαίτην—Ρίγγ», καὶ τὸ «τρεχάτε νὰ δῆτε» τοῦ κ. Παντοπούλου, τὸν «Μητσέλο» τὴν «Νύφη τῆς Κούλουρης» καὶ πολλὰ ἄλλα ἔργα.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Μεταξὺ δύο ἐπαρχιωτῶν.

— Σεύρεις, εἰς τὰς Ἀθήνας τὰ αὐτοκίνητα σκοτώ-
νον 20—30 ἀνθρώπους τὴν ἡμέραν.

— Δὲν τὸ πιστεύω, καὶ ποῖος σοῦ τὸ εἶπε ;

— Νὰ, ὁ κύριος Γιάννης, ποῦ ἦλθε χθὲς.

— Μπά ! καὶ τί ἄλλο σοῦ εἶπε ;

— Ὅτι ἄλλοις τῶσους δαγκάνουν τὰ λησσιασμένα σενλιά, φρίκη ! αἱ ;

— Ναι καὶ τί ἄλλο ; ἄλλο ἀδερφέ.

— Ὅτι ὁ τύφος παίρνει 50—100 τὴν ἡμέραν.

— Περίεργον ! ἔχει καὶ ἄλλο ;

— Ὅτι τὰ ηλεκτρικὰ τραίνα κόβουν ἄλλους 30 τὴν ἡμέραν.

— Μὰ τότε πόσοι ζωντανοὶ μένουσι ἀκόμη ;

— Μὰ ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι θὰ πάνε ἔτσι καὶ θὰ μένουσι οἱ ἐπαρχιωταί, ὅπου καθημερινῶς φεῖγον ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας καὶ πηγαίοντι νὰ μείνουν εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ.

✽-✽

(Καίρον Ι Γ. Ελς)

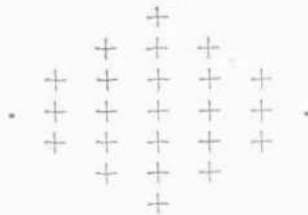
ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑ Ι ΟΥ - Δ' ΒΡΙΟΥ 1909

Ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους ἀρχομένη τῆς δημιουργήσεως ἐκτάκτως ὁραίων πρωτοτύπων πνευμ. ἀσκήσεων τοῦ ἡμετέρου ἐκ Κοίρου συνεργάτου κ. Γ. Ἐλαφροπούλου, ἥς ἡ περίοδος λήγουσα τὴν 31 Ἀπριλίου, θὰ βραβευθῶσιν οἱ δύο πρῶτοι τῶν λυτῶν, οἵτινες θέλουσιν ἀποστείλει τὰς περισοτείας τῶν λύσεων. Καὶ ὁ μὲν 1ος θὰ λάβῃ δύο χρυσοῦς τόμους τῆς Φύσεως, ὁ δὲ 2ος ἑα.

1. Αἶνιγμα

Νῆσος μικρὰ
τὴν μέσσην ἀλλάττουσα
τὸν τόνον φυλάττουσα
καὶ τὰ λοιπὰ
ἐκ γήσου θὰ γείνη
κάτοικος χώρας
κ' ἐντὸς μιᾶς ὥρας
θὰ τρώγῃ θὰ πίνῃ
καὶ θὰ γελᾷ.

2. Ρόμβος

Νὰ τεθῶσιν ὁριζοντίως:
α') γράμμα β') σύ. δεσμός γ') φωνὴν κοινὸν δ') εἰς τῶν γ γέντων ε') λέξις μὴ παραλλάττουσα, ἀναγινωσκόμενη εἴτε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, εἴτε ἀπὸ τοῦ τέλους ς') ἀντωνυμία ζ') γράμμα
οὕτως, ὥστε νὰ ἀναγινώσκωνται καθέτως, ὡς δεξιόσθεν εἰς σταυροί, ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω α') ζῶν β') ἀρχαῖον ὄνομα ὁ. οὐς τῆς ἰνδικῆς γ') εἰς τῶν ἐν Ἀθῆναις ῥιακόντα τυράννων δ') υἱὸς τοῦ Ἀστραίου καὶ τῆς Ἥους ε') ἀντωνυμία

3. Αἰποσύμφωνον

ε . . ο . . γ . . υ . γ . ο . . ο . ο .

4. Σχηματισμὸς λέξεων

Διὰ τῶν στοιχείων τῶν λέξεων βίβλος, ἄλιος, ἔπη, γύνατον, νὰ σχηματισθῶσι τὰ ὀνόματα τριῶν γνωστῶν ποταμῶν.

5. Φύθρον μίγθρον

ἐσπίτερος ἄνευρος.

6. Διπλῆ ἀκροστιχίς

Νὰ τεθῶσιν ὁριζοντίως:
α') Μία τῶν Χερσίων β') Γυνὴ σώσασα πόλιν τινὰ διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῆς γ') Μία τῶν θυγατέρων τοῦ Ἀτλαντος δ') ποταμὸς τῆς Ἀμερικῆς ε') κράτος γνωστὸν
οὕτως, ὥστε νὰ ἀναγινώσκωνται καθέτως ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ ὄνομα ὄρους, ἐν δὲ τῇ τέλει ὄνομα Θεοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΑ

Θ Φ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Οὐδὲν δυστυχῶς εἶπεν, οὔτε φρονεῖμεν, ὡς εἶχον τὰ πράγματα ἡδύνατο νὰ εἶπῃ. Προσεγῶς γράφομεν.—Σ. Ν. Ζ. Ραγάνη. Βραχεῖα ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Συμφωνοῦμεν! Ἀρχίσατε τακτικὴν ἀποστολήν.—Β. Π. Κ. Χαλκίδα. Διὰ τῆς μελέτης συζητήσεων καὶ πειραμάτων δύνασθε νὰ μυηθῆτε εἰς τὸν Πνευματισμὸν. Ἀπλὰ ὁδηγίαι δὲν ἀρκεῖσιν.—Γ. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν Ἐχει καλῶς. Σὺς ἐνθυμούμεθα πάντοτε καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε, ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι καὶ αὐτότι καὶ ἰδῶ.—Ε. Δ. Ὀδησσόν. Ἐλήφθησαν ἀμφότεραι ἐπιστολαὶ σας καὶ φωτογραφία. Ἐχει καλῶς.—Μ. Κ. Κων/πολιν. Φωτογραφίαι ἐλήφθησαν. Ψυχολ. διαγνώσεις στέλλονταί προσεγῶς.—Δ. Π. Χανία. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Συμμορφωθῆσόμεθα.—Ν. Π. Λευκάδα. Ζητούμενα φυλλάδια σας ἐστάλησαν. Ἄν δὲν ἐλήφθησαν εἰσέτι, γράψατέ μας παρακαλοῦμεν ἐκ νέου.—Κ. Κ. Θεοδοσίαν. Δὲν δυνάμεθα συμμορφωθῆμεν μετ' γνώμην σας. Ἐξηγησόμεθα ἅμα ἀνταμωθῶμεν. Ἠσυχίστε.—Κ. Δ. Πάτρας. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἀπόδειξις στέλλεται ταχυδρομικῶς.

ΦΩΣ ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Ἀ' Ἑλληνικοῦ Ἱατρικοῦ Συνεδρίου κατὰ τῆς ψυματιώσεως ἀνακοινώσιν μου καὶ στατιστικὴν ἐν τῇ Ἀκροπόλει δημοσιευθεῖσαν εἰς τὰ φύλλα τῆς 7, 8 καὶ 9, εἰς δὲ τὸ τῆς 11ης Μαΐου ε. ε. καὶ περὶ Σανατορίων, στατιστικὴν ἐπὶ τῆς θεραπείας τῶν ἀπην. πισμένων φθισικῶν, τῶν εἰς τὰ ἔσχατα τῆς νόσου ταύτης, δηλονότι εὐρισκομένων, τὰ 2) 3) αὐτῶν, ἵτοι οἱ 65 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐσώθησαν διὰ τῆς ἡμετέρας θεραπευτικῆς μεθόδου, ἀπὸ ἰσθιῶς ἤδη τελεσφόρος ἐφηρησομένης.
Συνεπῶς, ὅπου τὰ πράγματα φωνάζουν καὶ μαρτυροῦν τὴν ἀλήθειαν, οἱ λόγοι περιττοί! Ἠσκειμένου δὲ μάλιστα περὶ θεαπειρίας τῆς φθίσεως, τὰ λόγια οὔτε τελειωμὸ ποτὲ ἔχουν, μὲ ἄλλου δὲ, τὰ παίρνει καὶ ὁ ἀέρας, ἐξ οὗ καὶ «ἔπεα πτερόεντα» ἐπὶ τὸ ποιητικώτερον λέγονται) οὔτε τὰ μικρόβια δι' αὐτῶν ἐκφορίζονται: ἂν' ἐναντίας μάλιστα πληθύνονται καὶ ἀσφαλῶς ὀλέθρια ἀποβαίνουσιν.
Ἐπειδὴ δὲ, ὡς γνωστόν, ἡ Ἱατρικὴ εἶνε κυρίως πρακτικὴ Ἐπιστήμη, παρουσιάζουσα κατὰδὴλα καὶ πασιφανῆ τὰ πραγματικὰ ἀποτελέσματά της, ἀναφώνομεν:
Ἴδου ἡ Ρόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πάδημα!
Ὅθεν, πᾶς ἐνδιαφερόμενος νοεῖτω, καὶ ὡς τάχιστα, σωξέσθω!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Γιατρός καὶ χημικὸς φαρμακοποιὸς Ὁδὸς Νίκης καὶ Ἀγ. Νικοδήμου 5.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ. — Διάγνωσις χαρακτήρος, προσόντων καὶ ἐλαττωμάτων, ἀποκάλυψις παρελθόντος ἐκ τοῦ ὀνδικοῦ χαρακτήρος. Οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἡ στάσις τῆς κεφαλῆς τροπολοῦσιν τὸ πνεῦμα. Προλάβετε τὸ κακὸν διὰ τῆς διαγνώσεως τοῦ χαρακτήρος σας. Ἀποδτεῖλατε τὴν φτωγοροφίαν σας καὶ ὄρεξτε δι' ἔξοδα τῆς ὀχρητικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Φύσεως» καὶ μετὰ μίαν ἐ- 6 ὁ μ ἄ ὁ α ἔ χ ε τ ε τὴν ἀπάντησιν.